శ్రీ వివేకానందస్వామి శతతమ జయంతి ప్రచురణములు

ఆంధ్ర పాఠకులకు అమూల్య తరుణము

శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణ గ్రంథావళి

ప్రతిభోజ్జ్వలులైన ఆంధ్రపండితులచే ఆంధ్రీకరింపబడి 10 సంపుటాలుగా ప్రకటింపబడి ఉన్నాయి. ప్రతి సంపుటంలోను దాదాపు 500 పుటలు.

ఖరీదు: అట్టబైండు సెట్టు రు. 51-50 లు. క్యాలికోబైండు సెట్టు రు. 65-00 లు.

పోస్టేజి ప్రత్యేకం.

స్వామిజిసందేశం మాతృదేశభక్తిభరితం, ప్రాణప్రదం, ఆత్మోత్తేజకరం, విశ్వజనీనం. అది సమగ్రంగా ఆంధ్రమహాజనులకు అందడం ఇదే మొదటిసారి. స్వామిజీది దివ్యదృష్టి. ఆయన అమోఘ పరిష్కారవిధానం సూచింపని ముఖ్యసమస్య అంటూ లేదు. ఆయన గ్రంథావళిని చదివినవారికి ఉత్సాహమును ఉదాత్తతయున్నూ కలుగక తప్పదు.

పది సంపుటాలూ విక్రయానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి.

ఒక్కొక్క సంపుటం :

అట్టబైండు రూ. 5-00 క్యాలికో రూ. 6-50

(పోస్టేజి ప్రత్యేకము)

* ఆయిదవ సంపుటము క్యాలికో మాత్రమే కలదు.

ఇట్లు వ్రాయుడు :

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౮ ౧౯౭౧ - డిసెంబరు : విరోధికృత్తు - మార్గశిరము సంచిక ౬

విషయసూచిక

ఫోను : 71231 పోస్టు బాక్సు : 635

మా మాసపత్రికలు

వేదాంతకేసరి

తత్త్వశాస్త్ర - మత - సంస్కృతివిషయికంగా 1914-వ సంవత్సరంనుండి నడపబడుతుండే
ఆంగ్ల మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలోను, సింహళంలోను 6 రూపాయలు ;
ఇతర విదేశాలలో 3 డాలర్లు, లేదా 14 షిల్లింగులు.

శ్రీ రామకృష్ణ విజయం

మత - సాంస్కృతికవిషయికంగా 1921-వ సంవత్సరమునుండి ప్రచురింపబడుతున్న తమిళ మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలో ర్పూ 5 లు, సింహళములో ర్పూ 7 లు.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

1944-వ సంవత్సరంనుండి ప్రచురింపబడుతూ విశ్వోపజీవ్యమైన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానామృతమును వెదజల్లే
తెలుగు మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలో ర్పూ 5 లు, సింహళములో ర్పూ 7 లు.

1. చందాదారులు ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలలో తమ 'చందాదారు సంఖ్య' నుదాహరిస్తూ విలాసాలను స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
2. పత్రిక అందకపోతే మాసాంతానికి మాకు తెలుపాలి.
3. చందాదారులకు మేము ప్రచురించిన గ్రంథాలను $6\frac{1}{4}$% తగ్గింపు ధరలకు అందజేస్తాం. వివరాలకు క్రింది విలాసానికి వ్రాయండి.
4. ప్రముఖ సంస్కృతి కేంద్రాలలో ప్రచారంలో ఉన్న యీ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన పత్రికలు అడ్వర్టైస్మెంట్లకు చక్కని ప్రాపకాలు. రేట్లకు వ్రాయండి.
5. సమీక్షకు గ్రంథాలు పంపేటప్పుడు రెండేసి ప్రతులు పంపవలసినదని గ్రంథకర్తలకు ప్రకాశకులకు మా ప్రార్థన.
6. ప్రజారంజకములైన మత - తత్త్వశాస్త్ర - సంస్కృతివిషయిక స్వతంత్ర వ్యాసాలను రచయితలు అందజేస్తే సంపాదకులు కన్నుల కద్దుకొని ప్రచురిస్తారు.
7. పత్రిక స్పెసిమెన్కాపి కోరేవారు 75 పైసల పోస్టేజి పంపాలి.

ఇంకా వివరాలు కావలసినవారు

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠం, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

అనే విలాసానికి వ్రాయండి.

మా 'దివ్యవాణి' గ్రంథమాల

నేడే కొనండి ! పదే పదే చదవండి !!

దివ్యావతారమూర్తుల విశ్వోపజీవ్యములైన అమృత మధుర సూక్తులు సర్వసుగ్రహము హృదయ సన్నిహితములైన తేట తెనుగున వీనిలో అందజేయబడ్డాయి. ఇందులో ఒక్కొక్కటి నిరుత్సాహులకు ప్రోత్సాహప్రదం. అశాంతిసంక్షుభితులకు శాంతిదాయకం, సంశయాందోళితులకు సంశయాపనోదకం, జిజ్ఞాసువులకు పరమార్థజ్ఞాన సంపూరకం, అందరికీ శిక్షకం, సంస్కారకం, నిర్వృత్యాపాదకం. మువ్వన్నెల మేలి జాకెట్టుతో పాకెట్టుసైజులో చక్కని తయారింపు—

శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	0-40	శ్రీ కృష్ణ	0-45
శ్రీ శారదాసూక్తి నవనీతము	0-40	బుద్ధ ఉవాచ	0-40
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	0-40	క్రైస్తు సూక్తిమాల	0-40

మహమ్మదు సూక్తిమంజరి 0-40

దేవీ మాహాత్మ్యము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

మార్కండేయ పురాణాంతర్గతమగు దేవీమాహాత్మ్యము భక్తులెల్లరు అవశ్యము పఠింపదగిన దివ్యగ్రంథము. పాఠకుల సౌకర్యార్థము శ్లోకములు పెద్దఅక్షరములతో ముద్రింపబడియున్నవి. ప్రతి శ్లోకమునకు తేటతెల్లమగు తాత్పర్యము గలదు.

పారాయణము చేయగోరు భక్తుల యుపయోగార్థము గ్రంథాదియందు చండికా ధ్యానము, అర్గలాస్తోత్రము, కీలకస్తోత్రము, దేవీకవచమును, గ్రంథాంతమున అపరాధ క్షమాపణస్తోత్రమును, దేవీసూక్తమును పొందుపఱచియున్నాము.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధాభక్తులతో పారాయణముచేయు భక్తులకు శ్రీదేవీకృపాకటాక్ష వీక్షణప్రసారము తప్పక కలుగును.

170+24 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము వెల : రూ. 2-50

శ్రీ రామకృష్ణ సూక్తిసుధ

అనువాదకులు: ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారు

'సహజోద్గారమయిన వచనామృతము ఇట్టి గ్రంథరూపముదాల్చుట కిదే మొదలు' (ఆల్డసు హక్స్లి) అను పొగడ్తగన్న శ్రీమన్నిఖిలానందస్వాముల సంక్షిప్తాంగ్ల మూలమునకు ఇది తేట తెలుగున అనువాదము.

'గురుదేవుని స్వతస్సిద్ధజ్ఞానము, చిదానందోద్రేకప్రభవసహజసరళవాగ్ధాటి, శిశూచితామాయికత, అనిర్వచనీయప్రజ్ఞ, ఋజూపమానములు, సరసకథలు, గేయములు, పద్యములు చక్కగా అనూదితములు. (హిందు: తేది 27-7-'58)

'అద్యతనగద్యరచయితలెల్ల మేలుబంతిగా అనుసరింపదగిన గ్రంథరాజము.' (సన్డే స్టాన్డర్డు: తేది 16-2-'58)

'అనువాదమైనా స్వతంత్రగ్రంథం అనిపించు ధాటి గలది.' (భారతి: 7-6-'61)

'చవులూరించు చక్కని రచన.' 14-2-'58 (డాక్టరు సర్ ఎస్. రాధాకృష్ణగారు)

590+158 పుటలు వెల: రూ. 7-50

ప్రబోధరత్నాకరము

అనువాదకులు: శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు అమెరికాయందలి సహస్రద్వీపవనమున శిష్యులకు బోధించిన తత్త్వసారము సమస్తము ఇందు నిక్షిప్తమై యున్నది. శాస్త్రజిజ్ఞాసకలవారికి ఇందలి పాదటీకలు ఎంతయో యుపయుక్తములు కాగలవు.

232 పుటలు మూడవ కూర్పు వెల: 2-50

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

‘అఖిలవిభు శరణొందుము, దాన క్షణంబు యతనికృప నీదు ననుభూతి కందు వత్స’

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౮ } ౧౯౭౧ – డిసెంబరు : : విరోధికృత్తు – మార్గశిరము { సంచిక ౬

శ్రీః

వివేకచూడామణి

మూలము : శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు

వ్యాఖ్యాత : అన్నమాచార్య

భ్రాన్తికల్పితజగత్కలాశ్రయం స్వాశ్రయం చ సదసద్విలక్షణమ్
నిష్కలం నిరుపమానవద్ధి యద్బ్రహ్మ తత్త్వమసి భావయాత్మని 257

ఏది తనకు తానే ఆశ్రయమో, ఏది భ్రాంతికల్పితవిశ్వమున కంతటికి నధిష్ఠానమో, ఏది స్థూలసూక్ష్మముల రెంటికంటెను విలక్షణమో, నిరవయవమును నిరుపమానమునగు ఆ బ్రహ్మమువే నీవు. ఈ పరమార్థమును సదా మదిని భావింపుమా ౨౫౭

జన్మవృద్ధిపరిణత్యపక్షయవ్యాధినాశనవిహీన మవ్యయమ్
విశ్వసృష్ట్యవనఘాతకారణం బ్రహ్మ తత్త్వమసి భావయాత్మని. 258

జన్మము కాని, వృద్ధి కాని, పరిణామము కాని, కృశించుట కాని, వ్యాధి కాని, నాశనము కాని—లేనిదియు, అక్షయమును, విశ్వసృష్టిస్థితిసంహారకారణము నగు బ్రహ్మమువే నీవు. ఈ పరమార్థమును సదా మదిని భావింపుమా, ౨౫౮

అస్తభేద మనపాస్తలక్షణం నిస్తరఙ్గజలరాశినిశ్చలమ్
నిత్యముక్త మవిభక్తమూర్తి యద్ బ్రహ్మ తత్త్వ మసి భావ యాత్మని. 259

భేదిల్లుట లేనే లేనిదియు, ఇట్టి దట్టి దని లక్షింప నందనిదియు, అలలు లేకున్నచో సముద్ర మెట్లుండునో అట్లు నిశ్చలముగ నుండునదియు నిత్యముక్తమును అవిభాజ్యము నగు బ్రహ్మమవే నీవు. ఈ పరమార్థమును సదా మదిని భావింపుమా. ౨౫౯

ఏక మేవ స దనేకకారణం కారణాన్తరనిరాసకారణమ్
కార్యకారణవిలక్షణం స్వయం బ్రహ్మ తత్త్వ మసి భావ యాత్మని. 260

ఏది తాను ఏకమైనప్పటికిని అనేకములకు కారణమో, ఏది స్వయముగ కారణము లేందో, ఏది కారణముగనుండ వేఱు కారణము లక్కఱ లేదో, కారణమగు మాయకంటెను కార్యమగు జగత్తుకంటెను ఏది విలక్షణమో ఆ బ్రహ్మమవే నీవు. ఈ పరమార్థమును సదా మదిని భావింపుమా. ౨౬౦

నిర్వికల్పక మనల్ప మక్షరం యత్ క్షరాక్షరవిలక్షణం పరమ్
నిత్య మవ్యయసుఖం నిరఞ్జనం బ్రహ్మ తత్త్వ మసి భావ యాత్మని. 261

అద్వైతమును, అనంతమును, అవినాశ్యమును, క్షరమునకంటెను అక్షరమునకంటెను విలక్షణమును, సర్వోత్కృష్టమును నిత్యమును అఖండానందరూపమును నిర్మలము నగు బ్రహ్మమవే నీవు. ఈ పరమార్థమును సదా మదిని భావింపుమా. ౨౬౧

య ద్విభాతి స దనేకధా భ్రమా న్నామరూపగుణవిక్రియాత్మనా
హేమవ త్స్వయ మవిక్రియం సదా బ్రహ్మ తత్త్వ మసి భావ యాత్మని. 262

బంగారముతో తయారైన వస్తువుల నామరూపములు పెక్కులైనను వానియందలి బంగార మొక్కటే అయినట్లు, మాయోపాధిచే గలిగిన నామములు రూపములు గుణములు మార్పులు పెక్కులైనను నిర్వికల్పమగు బ్రహ్మ మొక్కటే. ఆ బ్రహ్మమవే నీవు. ఈ పరమార్థమును సదా మదిని భావింపుమా. ౨౬౨

య చ్చకా స్త్యనపరం పరాత్పరం ప్రత్యగేకరస మాత్మలక్షణమ్
సత్యచిత్సుఖ మనన్త మవ్యయం బ్రహ్మ తత్త్వ మసి భావ యాత్మని. 163

పరము లన్నిటికంటె పరమైనదియు, తనకంటె పరము లేనిదియు, ప్రత్యగాత్మకంటె వేఱుగానిదియు, ఆత్మలక్షణసముచితమును సచ్చిదానందస్వరూపమును అనంతమును అవ్యయమును అగు బ్రహ్మమవే నీవు. ఈ పరమార్థమును సదా మదిని భావింపుమా. ౨౬౩

ఉక్త మర్థ మిమ మాత్మని స్వయం భావయే త్ప్రథితయు_క్తిభి ర్ధియా
సంశయాదిరహితం కరామ్బువ _త్తేన త_త్త్వనిగమో భవిష్యతి. 264

ప్రసిద్ధయుక్తులతోను బుద్ధితోను పైని చెప్పిన యర్థమును మనస్సులో భావింపుము. అట్లు విచారణచేయుటవలన సంశయములు తొలగి, అరచేతనున్న నీర మట్లు త_త్త్వము ప్రత్యక్ష మగును. ౨౬౪

సమ్బోధమాత్రం పరిశుద్ధత_త్త్వం విజ్ఞాయ సంఘే నృపవ చ్చ సైన్యే
తదాశ్రయః స్వాత్మని సర్వదా స్థితో విలాపయ బ్రహ్మణి విశ్వజాతమ్. 265

సైన్యమధ్యమున రాజలక్షణములను బట్టి రాజును గు_ర్తించినట్లుగా దేహమందున్న పరిశుద్ధాత్మను జ్ఞానస్వరూపమునుబట్టి గు_ర్తించి ఆత్మయే ఆశ్రయముగ గలవాడవై విశ్వతతిని బ్రహ్మమందు లీన మొనర్పుము. ౨౬౫

బుద్ధౌ గుహాయాం సదసద్విలక్షణం బ్రహ్మా_స్తి సత్యం పర మద్వితీయమ్
తదాత్మనా యోఽత్ర వసే ద్గుహాయాం పున ర్న త స్యాఙ్గ గుహాప్రవేశః. 266

సత్తుకంటెను అసత్తుకంటెను విలక్షణమైనదియు సత్యమును పరమును అద్వితీయము నగు బ్రహ్మము బుద్ధిగుహాయం దున్నది. స్థూల-సూక్ష్మ-కారణశరీరములకంటె విలక్షణమైన ఆ శుద్ధచైతన్యమును స్వా_త్మికస్వరూపముగా గు_ర్తించుకొని ఆ శరీరములం దుండువానికి మాతృగర్భప్రవేశ మిక నుండదు. ౨౬౬

జ్ఞాతే వస్తు న్యపి బలవతీ వాస నానాది రేషా
క_ర్తా భో_క్తా ప్యహ మితి దృఢా యాస్య సంసారహేతుః
ప్రత్యగ్దృష్ట్యాత్మని నివసతా సాపనేయా ప్రయత్నా
న్ము_క్తిం ప్రాహు _స్త దిహ మునయో వాసనాతానవం యత్. 267

క_ర్తృత్వభో_క్తృత్వాహంకారవాసనే సంసారహేతుభూతము. అది అనాది, దృఢము ప్రబలము. బ్రహ్మజ్ఞానము కలిగిన పిమ్మటగూడ, అంతర్ముఖుడై ఆత్మనిష్ఠుడై హెచ్చరికతో ఎంతో ప్రయత్నించియే ఆ వాసనను తొలగించుకొనవలెను. వాసనాక్షయమునే మునులు ము_క్తి యందురు. ౨౬౭

అహం మ మేతి యో భావో దేహాక్షాదా వనాత్మని
అధ్యాసో ఽయం నిర_స్తవ్యో విదుషా స్వాత్మనిష్ఠయా. 268

ఆత్మకానటువంటి దేహేంద్రియాదులం దుండు 'నేను' 'నావి' అను ఆశయమే అధ్యాస. విద్వాంసు డాత్మనిష్ఠచే ఆ యధ్యాసను తొలగించుకోవలెను. ౨౬౮

జ్ఞాత్వా స్వం ప్రత్యగాత్మానం బుద్ధితద్వృత్తిసాక్షిణమ్
సోఽహ మి త్యేవ సద్వృత్త్యా ఽనాత్మ న్యాత్మమతిం జహి. 269

'బుద్ధికిని దానివృత్తులకును సాక్షియగు ప్రత్యగాత్మనేనే'నని తెలిసికొనుము, 'బ్రహ్మ మనే నే' ననెడి భావన నెడతెంపులేక సాగించుచుండుము. ఆలాగుచేసి దేహాదులం దాత్మ బుద్ధిని నిర్మూలించుకొనుము. ౨౬౯

లోకానువర్తనం త్యక్త్వా, త్యక్త్వా దేహానువర్తనమ్
శాస్త్రానువర్తనం త్యక్త్వా స్వాధ్యాసాపనయం కురు. 270

లోకానువర్తనమును విడువుము, దేహానువర్తనమును వదలుము, శాస్త్రానువర్తనమును మానుము, అనాత్మ నాత్మ యనుకొనెడి అధ్యాసను నివర్తిల్ల జేసికొనుము, ౨౭౦

లోకవాసనయా జన్తో శ్శాస్త్రవాసనయాపి చ
దేహవాసనయా జ్ఞానం యథావ న్నైవ జాయతే. 271

లోకవాసన, దేహవాసన, శాస్త్రవాసన యనెడి మువ్వాసన లున్నంతవఱకు, యథాతథమగు నాత్మజ్ఞానము కలుగనే కలుగదు. ౨౭౧

సంసారకారాగృహమోక్ష మిచ్ఛో రయోమయం పాదనిబన్ధశృఙ్ఖలమ్
వద న్తి తాజ్ఞ్జాః పటు వాసనాత్రయం యోఽస్మా ద్విముక్తః సముపైతి ముక్తిమ్.

సంసారకారాగృహమునుండి వెలువడ తహతహపడు వానిపాదములకు తగుల్చబడియుండు ఇనుపసంకెళ్లు ఈ మువ్వాసనలు. ఈ సంకెళ్లు వదలించుకొన్నవాడు ముక్తి నొందుడు. ౨౭౨

పరమహంసదేవుని ప్రబోధవాణి

ఒకభక్తుడు—భగవంతునిపట్ల నాప్రేమను వర్ధిల్లచేసికొను టెట్లు ?

శ్రీరామకృష్ణుడు—భగవన్నామమును ఆవృత్తిచేయుము. పాపములు అంతర్ధానమగును. కామ క్రోధ లోభాదులనుకూడ నీ వీలాగే అంతరింపజేయగల్గుదువు.

ఒకభక్తుడు—భగవన్నామముచే ఆనంద మొందు టెట్లు ?

శ్రీరామకృష్ణుడు—'నీనామముచే నాకానందము గలిగింపు'మని భగవంతునిఆత్రముతో ప్రార్థింపుము. ఆయన నీహృదయాభిలాషను తప్పక సఫల మొనర్చును.

ఆలాగు చెప్పి, దీనుల ననుగ్రహింపు మని లోకజననిని ప్రార్థించుచు, శ్రీరామకృష్ణుడు మధురకంఠముతో ఇట్లు పాడెను.

(గీతికామాల)

ఒరులతప్పుని భావింప నోపఁ దల్లి,
అయ్యో! నేఁ ద్రవ్వినది కాదె నాయు
యిది యు?
ఆఱురిపువులతతియె నా పాఱఁగాఁగఁ
ద్రవ్వికొంటిఁ బవిత్రమౌ ధరణియందు
నల్లనీటి వెల్లువయో యనంగ మారి
ముంచుచున్నది నను నెట్లు బ్రోచికొందు?
నిక్కముగ నాకు శత్రువు నేనె సుమ్మ
మారకంబగు నీనల్లనీరు తొలఁగఁ
జిమ్ము టెట్టు? లిదిగో నాదు బొమ్మబంటి
యామె, నన్ను గాచుకొనంగ నైతి కాదు.
నీవె నాకున్న దిక్కువు, కావు మమ్మ,
నీకటాక్షముచే భవనీరనిధిని
దాఁటఁజేయుము భవదీయదాసుని నను.

మరల నిట్లు పాడెను.

ఎట్టి జన్నిజ్వరంబా హా యేచు నిట్లు!
దేవికృప యొక్కటే మందు దీని కిలను;
బూటకపుగర్వతాపము *బొంది నూచు;
అఱచుచుండును 'నేను' 'నాయది' యటంచు.
ఎంతపెద్దదో యీమాయ యెంచి చూడ!
కోరుదు ధనంబుఁ, జెలికాంద్రఁ గోరుచుందు,
తనివి నెఱుఁగని దీ తృష్ణ తఱుగ దెపుడు.
నాదు జీవితమున కిఁక నేది ప్రాపు?
వాస్తవంబులు కానట్టి వానిఁగూర్చి
వాగుచుండెగా నా సన్నిపాత మెపుడు
ఆలకింపవె సర్వభాగ్యప్రదాత్రి.
బూటకపునిద్ర నాకండ్లు మూఁతపడియె
క్రూరతాక్రిమిదుష్ట ముదర మ దెల్ల
నొర్థవిరహితచర్యల నలయుచుంటి
రుచి కలుగ లేదు నీదు పేరునసయితము
కదురు నీవ్యాధి యనునాస కుదురు టెట్లు?

* బొందిక = దేహమును.

పిమ్మట శ్రీరామకృష్ణు డిట్లనెను :-"రుచి కలుగ లేదు. నీదుపేరున సయితము" సన్నిపాత జ్వరగ్రస్తునికి అన్నద్వేషము గలిగినచో ఇక నతడు జీవించు నను ఆశ నిరవకాశమే. కాని ఆహారమం దతనికి ఇంచుకేని రుచి యున్నచో, అతడు జీవించు నను ఆశ వదులుకొనక్కఱ లేదు. కావుననే భగవన్నామమం దభిరుచి నల వఱచుకొనుట ఆవశ్యకము. దుర్గానామముగు కాని కృష్ణనామము కాని శివనామము కాని ఏ నామమైనను సరే, పనికి వచ్చును. నామము ననుసంధించుకొలదియు అనుసంధాతకు దేవు నందు సక్తి దినదినాభివృద్ధి నందుచు, అతని హృదయ మానందపూర్ణ మగుచుండునేని, ఇక భయకారణము లేనే లేదు. జన్ని తప్పక అంతరించును. భగవదనుగ్రహము తప్పక కల్గును.

మానవునిలో ప్రేమ ఎంతఉన్న అంత లాభము కలుగును. ఒకనా డిద్దఱు మిత్రులు ఒకవీథివెంబడి పోవుచుండిరి, భాగవతమును చదివించి వినుచున్నట్టి కొందఱిని జూచిరి. వారిలో ఒకడు "మిత్రమా, రమ్ము, ఆ పవిత్ర గ్రంథమును విందము" అనుచు సకస్సుహో జొరబడి కూర్చుండెను. రెండవవాడు లోనికి తొంగి చూచి తనదారిని పోయెను. పోయిన దెక్కడికి? వేశ్యయింటికి! కాని, పోయిన వెంటనే అతనికి ఆ చోటు విసుగెత్తించెను. 'నా మిత్రుడు పవిత్ర హరికథ వినుచున్నాడు. నన్ను చూడుడు, ఎచట నున్నానో ఛీ' అని అతడు తనలో ననుకొనెను. భాగవతమును విను చున్న మిత్రునకును విసుగుపుట్టెను, 'ఎంత

మూర్ఖుడను నేను! వీసి వెఱ్ఱిపురాణమును వినుచు కూర్చుంటిని. నా మిత్రు డక్కడ మహానందానుభవములో ఉన్నాడు'' అనుకొనెను. కొంతకాలమున కిరువురును మరణించిరి. భాగవతసదస్సులోనుండినవానికై యమదూత వచ్చి అతనిని నరకమున కీడ్చుకొనిపోయెను. ఆ వేశ్యాలంపటునికై దేవదూత వచ్చి అతనిని స్వర్గమునకు గొంపోయెను.

కాబట్టి నిజముగ మానవు డుండుచోటును బట్టి కాని అతడు చేయు పనులను బట్టి కాని చూడక—అతని హృదయమునుబట్టియే దేవుడు గుణదోషనిర్ణయము చేయును, భక్తుని హృదయాంతర్గతప్రేమయే శ్రీకృష్ణున కభిమతము.

ఒక బ్రాహ్మభక్తుడు—భగవంతుని సాక్షాత్కరించుకొను టెట్లు?

శ్రీరామకృష్ణుడు—నీ ప్రేమను భగవంతుని వంకకు మరలించితివేని 'బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిథ్యా' అనుటను సదా అనుభూతికి తెచ్చుకొనుచుంటివేని—భగవత్సాక్షాత్కారము గలుగును. రావిచెట్టే తిరమైనది. దానిపండు క్షణభంగురము.

ఒక బ్రాహ్మసమాజీయుడు – మనకు కామక్రోధ ప్రముఖ మనఃప్రకోపము లున్నవే, అవి యుండగా, మన మేమి చేయగలము?

శ్రీరామకృష్ణుడు—ఆ ఉద్రేకాల నాటింటిని భగవంతునివంకకు మరలింపుడు. కామమును భగవత్సంశ్లేషాభిరతిగా మార్చుకోవలెను. దేవుని జేరబోవు దారిని నీ కెవ రడ్డముగా నున్నారో, క్రోధమును వారిపై జూపుము. నీ లోభమునకును భగవంతునే లక్ష్యముగా జేసికొనుము. అహంకారమమకారము లుండవలసినచో అవియు భగవత్సంబద్ధములుగ నే ఉండును గాక. 'నా రాముడు' 'నా కృష్ణుడు' అనుచుండుము. గర్వమును నిల్పుకోగోరెదవా, అప్పుడు విభీషణు ననుకరింపుము. ''రామచంద్రుని శ్రీచరణస్పర్శభాగ్యము నధిగమించిన యీ నా శిరముతో వేరెవ్వరికిని నేను ప్రణమిల్లువాడను కా'' ననెను కదా విభీషణుడు.

అమ్మ సుద్దుల సుధ

1. ధ్యానము నభ్యసింపుము. కొన్నాళ్లకు నీ మనస్సున కెంత నిశ్చలతయు స్థైర్యమును కల్లు నని ధ్యానసకుండలేని వాడ వగుదువు.

2. నీ మనస్సు భగవదితరవిషయముల వెంట బడినప్పు డెల్ల, వాని నశ్వరతను స్మరించి, నీ మనస్సును భగవంతుని శ్రీచరణముల కర్పింపుము.

3. కర్మాచరణము మానవున కనివార్యము. కర్మబంధమును త్రెంచుకోవలె నన్న, నిస్సంగత నలవఱచుకోవలె నన్న, అందుల కుపాయము కర్మాచరణమే. క్షణకాలమైనను మానవుడు నిర్వ్యాపారుడుగ నుండగూడదు.

4. అనాదికాలముగా ఎందఱో విగ్రహారాధన ద్వారా విముక్తి నొందియున్నారు. విగ్రహారాధన నుపేక్షింపదగిన దనుకొందువా?

5. జీవితమందు కష్టానుభవము దాపురించి నందున భగవదభిముఖులగు వారే చాలమంది. కాని ఎవనిచిత్తము శైశవమునుండియే

పుష్పోపహారమువలె భగవత్సమర్పిత మగునో, నిజమున కతడే ధన్యుడు.

6. మనస్సు అడవియేనుగువంటిది, గాలి కనుగుణముగా పరుగులువాఱుచుండును. కావున సాధకుడు సదా సారాసారవివేచనము గావించుచు భగవత్సాక్షాత్కారమునకై కష్టపడి ప్రయత్నములు సలయును.

7. పురాకృతకర్మఫలము నెవ్వరును తప్పించుకోజాలరు. కాని భగవత్ప్రార్థనతో నిండిన జీవితము గడపువాడు, కాలే నఱుకుడు పడవలసినసందర్భమున ఒకసూల్లు గ్రుచ్చికోలుటతో తప్పించుకొనుచుండును.

8. పెక్కువిచారాలతో నీ మనస్సు చిక్కుపెట్టుకొనకు. ఒక్కదానినేని ఆచరణలో పెట్టలేనిమానవుడు మనస్సును పెక్కువిషయాలతో నింపుకొనుచు చివరుపాటును తానే కలిగించుకొనుచుండును.

9. ఇతరుల తప్పులపై దృష్టి నుంచువాని మనస్సే ఆ దోషములచే దూషిత మగుచుండును. వారితప్పులను కనుగొనుటచే ఇతని కేమి లాభము? అందువలన నితనికి కలుగునది చెడుగే.

10. కోరికనుండియే ఈ దేహ ముద్భవించినది. కోరిక బొత్తిగా అంతరించినచో దేహము రాలిపోవును. ఆశలు పూర్తిగా ఉడుగుటతో అవసానము సన్నిహిత మగును.

11. నీవు భగవంతుని ప్రార్థింపకున్న, అది నీ దౌర్భాగ్యమే కాని, అందువలన భగవంతుని కేమి?

12. పల్లమునకు పాఱుటే స్వభావముగాగల నీటినైతము సూర్యుని కిరణములు ఆకాశమువంక కాకర్షించుచున్నవి కదా. అట్లే భగవత్కృప, ఇంద్రియవిషయప్రవణమగు మనస్సును నైతము సమున్నతి నధిరోహింప జేయుచున్నది.

13. పెక్కండ్రు దృఢోద్రిక్తభావప్రేరణ గలిగినప్పుడు ఘనకార్యముల నిర్వహించుచుండుటను జూచుచున్నాము. కాని మానవుడు నిత్యకృత్యములందు తన చిన్నపనులను చేసికొనువిధముబట్టి అతని యథార్థశీలము నెఱుగ నగుచుండును.

14. కర్తవ్యనిర్వహణ మావశ్యకమే. అందుకు సందేహము లేదు. కార్యవ్యగ్రత మనస్సును పెడదారిని బట్టకుండ సంరక్షించును. కాని, దానితోపాటు, ధ్యానప్రార్థనలును, ఓడకు చుక్కానివలె నవశ్యకములే. కనీసము ప్రొద్దున ఒకసారి సాయంకాల మొకసారి యైనను కూర్చుండి ధ్యానింపవలెను. సాయంకాలము ధ్యానింపకూర్చున్నప్పుడు, ఆ దినము జరిగిపోయిన కార్యక్రమాలనుగూర్చి ఆత్మపరిశీలనము నెఱపవలెను.

15. గాలికి మేఘములు కొట్టుకొనిపోవునట్లు భగవన్నామోచ్చారణముచే ఐహిక భోగతృష్ణ పటాపంచ లగును.

16. చంద్రకళలవంటి బోలె మానవుని పరిస్థితులకును వృద్ధిక్షయములు లున్నవి.

17. నీవు తిను ఆహార మేదైనను నగుగాక, దానిని ముందుగా భగవంతునికి నివేదింతువేని నీ మనశ్శరీరములు పరిపూతము లగును.

18. మానవులను లక్షించు ప్రేమ, దుఃఖమున పర్యవసించును. దేవుని లక్షించెడి ప్రేమ నిశ్శ్రేయసమును పొందించును.

19. ఆపదలును చిక్కులును రాకుండవలె ననుకొనుట వ్యర్థము, అవి రాక తప్పవు. కాని, పాదముల క్రిందుగా నీరు పాఱిపోవునట్లు భగవద్భక్తునికి గలుగు ఆపదలును చిక్కులును వానిదారిని అవి పోవును.

20. అఖిలవిభు శరణొందుము యీ క్షణంబ యుతనికృప నీవు ననుభూతి కందు వత్స.

పదండి ముందుకు పదండి త్రోసుకు

ప్రకృతి నతిక్రమించి పైకి పోవుటకై పెనగులాడుచున్నంతవఱకే మానవుడు మానవుడు. ప్రకృతి యనగా ఆంతరప్రకృతియు బాహ్యప్రకృతియు రెండును ... బాహ్యప్రకృతి నదుపులోనికి తెచ్చుకొనుట మంచిదే, చాల గొప్పదే. ఆంతరప్రకృతిని గెలుచుట అంతకంటె గొప్పది. నక్షత్రములను గ్రహములను నడపునట్టి సూత్రములను తెలిసికొనుట గొప్పదే, మంచిదే; మానవుల మనఃప్రకోపాలను అనుభూతులను సంకల్పములను ప్రవర్తిల్ల జేయు సూత్రాలను గ్రహించుట అంతకంటె ఎంతో గొప్పది, అంతకంటె ఎంతో మంచిది. ఈ యంతఃప్రకృతి నదుపులోనికి తెచ్చుకొనుటయు, మానవుని సూక్ష్మమనఃప్రవృత్తుల మర్మముల నెఱుంగుటయు, వాని యద్భుతరహస్యముల తెలిసికొనుటయు ఇదంతయూ మతధర్మమునకు సంబంధించినది. మానవప్రకృతి (= సామాన్యమానవప్రకృతి) ఐహికసంభవాలలో గొప్పవానిని కనగోరుచుండును. సూక్ష్మమైన దేనినిగాని సామాన్యమానవు డర్థము చేసికోలేడు ... పామరులు బాహ్యప్రపంచమున కనఁగు ప్రతిదానిని సుఖసాధనముగ భావింతురు, సుఖమును గందురు. కాని ప్రతిసంఘమందును మఱొకవర్గము వారిదృష్టికి సుఖము ఇంద్రియములందు కనబడక, వాని కతీతమైనదిగ నుండును, ప్రకృతి కతీతమైనది వారి కప్పుడప్పుడు తళుక్కు మని గోచరించుచుండును. దాని నధిగమించుటకై వారు పాటుపడుచుందురు. దేశచరిత్రములను మనము లోతునకు దిగి పరిశీలింతుమేని ఇట్టివారి సంఖ్య హెచ్చుగ నున్నప్పుడే దేశము సమున్నతి నందుచుండుటను, ఆ యనంతతత్త్వాన్వేషణము ఆగినప్పుడే దేశము పతనము గాంచుచుండుటను గుర్తింపగలము. అసగా ఆధ్యాత్మిక పరతయే ప్రతిజాతిబలమునకును మూలము. ఆధ్యాత్మికపరత తగ్గి ఐహికపరత మొగ్గినప్పుడే ఆ జాతివినాశము ప్రారంభ మగును.

వివేకానంద

మాతృశ్రీసందేశము

[సంపాదకీయము]

మనుజుల మనస్సు లప్పుడప్పుడు భ్రమ ప్రమాదములకు లోనగుచుండును, ప్రళయములు ముంచుకొని వచ్చుచుండును, యుద్ధములు వినాశములు సంభవించుచుండును. యుగయుగమునను అట్టివి సంభవించుచుండును. మహాభారతయుద్ధమున ఘటిల్లిన విధ్వంస మింతయు నంతయునా! ప్రస్తుతశతాబ్దములోనే ప్రపంచ యుద్ధములు రెండు జరిగినవి. వానివలన గలిగిన అతిభయంకర జననాశము కొలది యిడరానిది. మూడవ ప్రపంచయుద్ధము వచ్చునేమో అను భయము లేకపోలేదు. ప్రస్తుతపు వెలుపలి పరిస్థితుల వర్ణన మిప్పుడు మనకు ప్రసక్తము కాదు. లోపలి పరిస్థితులు మన మెఱిగినవే, కాని వానిని పట్టించుకొనుటలేదు. స్కూళ్లలో క్రమశిక్షణకు గలుగుచున్న ప్రతిఘటనము ప్రత్యక్షమే. మానవుని శీలమును రూపొందించువానిలో చదువును పరిసరములు గూడ నున్నవి కదా. ఎల్లెడల అశాంతి గల్గియున్నది. అధికారుల నధిక్షేపించుచున్నారు. ఆచారాలను శంకించుచున్నారు. చట్టాలకు ఎదురు తిరుగుచున్నారు. లేదా అప్రీతితో లోబడుచున్నారు. కారణ మేమి? ఈ యంతటికిని కారణము నూతన యుగప్రాదుర్భావమే. ఆ ప్రాదుర్భావమునకు అశాంతి విధ్వంసాలు పూర్వసంభవాలు.

భవిష్యత్తు నూహింపగల దూరదృష్టి సామాన్యుల కుండదు. కొందఱు సంస్కారములు సేయబూనుదురు. అవి క్షుద్రసంస్కారములుగ నుండును. వారికంటె సంకల్పులు మఱి కొందఱు నూతనత్వము మీద మోజుపడుదురు. ఈ ప్రళయ పరిస్థితినుండి క్రొత్తప్రపంచమును రూపొందింప వారు ప్రణాళికలు ఏర్పఱతురు. మానవతతి ఇప్పుడు ఎటు పురోగమించునో ఊహింపరాక వీధుల కూడలిస్థలమున నున్నట్లున్నది. ఇట్టి పరిస్థితియందు సమస్తమును సరిదారికి తేచ్చు సామర్థ్యము ఆధ్యాత్మికశక్తికొక్కదానికే, అవతారమూర్తికి మాత్రమే యుండును. ప్రస్తుతము ఆ యాధ్యాత్మికశక్తి శ్రీ రామకృష్ణునందును శ్రీ శారదాదేవి యందును శ్రీ వివేకానందస్వామియందును రూపుదాల్చినది. ఒక్క యవతారమే ఈ మువ్వుర్మూర్తుల వెలసినదని చెప్పవచ్చు.

ఆధ్యాత్మికరంగమున వారద్వితీయులు. ఈ నవ్యకాల ప్రపంచ పరిస్థితులందును పరిసరములందును వా రాధ్యాత్మికసాధనల జేసిరి. ప్రాచీన కాలమున [illegible]త్రాగ్రములందును గుహాలందును అరణ్యములందును ఏ కొందఱి అనుభవములోనో ఉండిన వేదాంతతత్త్వమును వారు అందఱి నిత్యజీవితములోనికిని దెచ్చిరి. మహమ్మదునొద్దకు మల(=కొండ) రాలేకున్న, మహ[illegible]దే మలయొద్దకు రావలెనను నానుడిని వారు ఈ రీతి నిరూపించినవారైరి. శ్రీరామకృష్ణుడును శ్రీ శారదామాతయు శ్రీ వివేకానంద స్వామియు తమ నిత్యకృత్యముల మధ్య ఆధ్యాత్మిక సాధనలను సాగించినవారే. అయినను ఒక విధమున తక్కినయిరువురి సాధనలను మాతృశ్రీ సాధన లతిక్రమించినవి. ఎట్లనగా ఆమె సాధనలు ప్రజల దృష్టిని దాకక ఏకాంతమున సాగినవి. ఆమె బాహ్యజీవిత మత్యంత సరళమైనది. కావున ఆమె ఆధ్యాత్మిక జీవితపు లోతుల ఎవ్వరును కొలువజాలరు

ఐహిక రంగమున జీవించు మనవంటి సామాన్య మానవులు ఈ పాఠము నామెయొద్ద నేర్చుకోవలయును. పరిసరములను విడనాడకే,

నిత్యజీవితమున పారమార్థిక పరత నభ్యసించుచు, మన మాధ్యాత్మిక సమున్నతిని గడింపవలయును. క్లిష్టపరిస్థితులలో మాతృశ్రీ ఆ సాధనలను నిర్వర్తించియుండెను. అత్యంత క్షుద్రమైన పనియైనను ఆమెకు క్షుద్రముకాదు. ఆమె పాత్రలను శుద్ధిచేసికొనుచుండెను. వంట వండుకొనుచుండెను తక్కిన యింటిపనులను చేసికొనుచుండెను. వానితోబాటు ఆధ్యాత్మిక సాధనలను గూడ నామె యెడతెంపు లేక సాగించుచుండెను. ఆమె ఆచరణలోచూపిన వానిని మనమును ఆచరణలోనికి తెచ్చుకో వలెను.

ప్రాయము గౌరవము మున్నగువానిని మన మెంతగనో బహుమానింతుము. కాని అవి క్షణికములు. వాని కన్నిటికిని వచ్చినంత సేపు పట్టదు దాటిపోవుటకు! అంతే కాక గౌరవాదులు అందఱికిని ఏకరీతిని ప్రాప్తములు కావు. వెలుపలి పరిస్థితు లెంత ప్రతికూలములుగ నున్నను కలవరపడక అందఱితోను చల్లగ తియ్యగ వ్యవహరించుచుండవలెను — ఇది మాతృశ్రీ మనకు కఱపిన పాఠము. సుఖజీవితమునకు గృహస్థుల కేమేమి యుండవలెనో వానిలో ఒక్కటేని శ్రీ శారదమ్మకు లేకున్నను, గృహస్థ జీవితబాధ్యతలు ఒక్కటేని తప్పక అన్నియు ఆమె పైబడినవి. తమ్ములను, మేనకోడండ్రను, ఒక మృతసోదరుని వెఱ్ఱిభార్యను, అతని విపరీతమతియగు పుత్త్రిని ఆమె విచారించుకొనుచుండెను. ఆ సోదరుడే జీవించియున్నచో వారిని విచారించుకొనగలంతకంటె మిన్నయైన రీతిలో ఈమె వారిని విచారించుకొన్నది. ఆమె ఇంటి వ్యవహారములను నిర్వహించుచుండిన దంతటి అవికృత నిశ్చలచిత్తముతో!

అవతారమూర్తులకు వినయమును నిరహంకారతయు సహజములుగ నుండును. మాతృశ్రీకి అహంకార మమకారములు బొత్తిగా లేవు. ఆమె సమస్తమును శ్రీరామకృష్ణుని పేరటనే చేయుచుండినది. తన కేర్పడిన శిష్యుల శ్రేయస్సుకై ఆమె శ్రీరామకృష్ణుని ప్రార్థించెడిది. ఒకవైపు యింటిచిక్కులు ఆర్థికకష్టము లుండినవి, మఱొకవైపు ఆమె తన శిష్యుల ఆధ్యాత్మికపు టక్కఱలను దీర్చుచుండినది. రెండువైపుల ఎట్టి సంక్షోభము నొందక ప్రశాంతత నామె నిలుపుకొనుచుండెను. సోదరి నివేదిత మాతృశ్రీకొక జాబులో ఇట్లు వ్రాసినది - 'సారకై ప్రార్థింతమని నేను చర్చికి పోయితిని - అక్కడ ఉన్నవా రందఱు జీససు దేవుని తల్లియగు మేరిని తలంచుకొనుచున్నప్పుడు నా మనఃపథమున తటాలున నీవు స్ఫురించితివి. పాపము సార వ్యాధిగ్రస్తురాలై యున్న గదిలో అందఱికి నూరటను ఆశీస్సులను సమకూర్చుచున్న దివ్యసాన్నిధ్యము నీదే, అని నాకు తోచినది'. దేవునితల్లియే మానవతతికి తల్లిగ నవతరించిన ఈతల్లి యనుట సోదరినివేదిత సాక్షాత్కరించుకొనె నేమో!

నిజముగ ఆమె అందఱికిని అమ్మ. కుటుంబమధ్యమున ఆమె సామాన్యమహిళవలె నడయాడుచుండెను. ఆధ్యాత్మికనిశ్రేణిలో ఆమెఅధిరోహించిన పరమోచ్చస్థానమును అర్థముచేసికొనజాలక కొందఱు ఆమెమాతృప్రేమను మాత్రము గ్రహించినారు. ఆమె సరళతను ఎంతని చెప్పగలము? తను చూడ జయ్రాంబాటికి వచ్చిన కొందఱు శిష్యుల తేనీరును పాలకై అమ్మ స్వయముగా వెలుపలికి పోయి తీసికొని వచ్చెడిది. తేనీరు ఆకాలములో పల్లెలలో అతి దుర్లభము. పిల్లలు అశుద్ధపఱచిన తావుల నామె స్వయముగా శుభ్రపఱచెడిది. ఆమె దృష్టిలో అందఱునుసమానులే. ఒకసందర్భమున ఆమె పరమభక్తకింకరుడును గురుదేవుని సాక్షా

చ్ఛిష్యవరేణ్యుడునగు శారదానందస్వామి తన కెట్టి పుత్త్రిడో బందిపోటుదొంగయు మహామ్మదీయుడునగు అజ్జాదుకూడ అట్టి పుత్త్రిడే అని చెప్పెను. 'అమ్మా' అని సంబోధించుచు ఆమె నాశ్రయించినవారు స్వార్థాతీతమగు శ్రేయఃఫలమును బడసెడివారే. పతితలైన మహిళలనుసైత మామె చేరదీయుచుండెను. వారు వేడిన నిర్వృతిని వారికి ప్రసాదించుచుండెను. మనము నేర్వవలసిన గుణపాఠము కదా ఇది!

ప్రస్తుతము పరిస్థితు లతివేగముగ మారిపోవుచున్నవి కదా. జీవితములను మనము తదనుగుణములనుగా తీర్చుకొనవలెను. వైహాయసవిజయములు కాని వివిధ రాజకీయవర్గాల మతములు కాని మానవసమస్యలకు పరిష్కారములు కాజాలవు. మానవునిలో హృదయ పరివర్తనము కలిగిననే మనకు శాంతి దక్కును. ఇక వచ్చువిప్లవములు రక్తపాత హేతుకములుగ నుండగూడదు. మానవహృదయ పరివర్తన హేతుకములుగ నుండవలయును. జీవితమును మన మనుసరించు రీతి పూర్తిగా మార్పొందవలెను, మేలొందవలెను. పంచవర్ష ప్రణాళికలు మంచివే. కాని భోగభాగ్యముల నింకనింకను వర్ధిల్ల చేసికోవలె ననెడి తృష్ణ ఈప్రణాళికలచే తీరదు. సంతృప్తిని స్వార్థత్యాగమును అలవర్చుకొనుటే అందులకు ప్రతిక్రియ. ఒరుల సాయము లభించిన మంచిదే, లేకున్న మనలను మనమే సంస్కరించుకోవలెను.

మగువలకును మగవారికిని, విద్యావంతులకును విద్యాహీనులకును, పిన్నలకును పెద్దలకును—ప్రతివారికిని గ్రాహ్యములగు నీతిపాఠములు సందేశములు మాతృశ్రీ జీవితమున గలవు. ఇంటిపనుల త్రొక్కిట మనందరికంటె అమ్మ కెంతో ఎక్కువ. అయినను ఆమె యావజ్జీవము కాలము క్రమము తప్పక ఆధ్యాత్మిక సాధనలను జేయుచుండినది. ఆమె యడుగుజాడలను మన మనుసరింపవలెను. ప్రపంచము మార్పొందుట క దొక్కటే దారి. ఈనాడు మనకు కావలసినది. 'ఉపదేశము' కాదు, ఆదర్శజీవితమే మనకు కావలసినది. ఆదర్శశీలమే మనకు కావలసినది. ఆదర్శజీవితమును ఆదర్శశీలమును ప్రతియుగమువారిని ఆవర్జింపగలవు. ఆధునికప్రపంచమున సైత మట్టియాదర్శశీలప్రభావ మమోఘము. ఆదర్శశీలమునకు మూర్తీభావము మాతృశ్రీ — ఆమె జీవితములోని ప్రతియణువులోను పరిపూర్ణత వెలుగొందుచుండును. ఆమె నిత్యజీవితములోని చిన్నచిన్న పనులుసైతము ఆమెగొప్పతనమును వెలువఱచుచుండును. ఈసుద్దిని మన మర్థము చేసికొని మనజీవితములలో పట్టింపవలెను.

జీవితచరమదశలో ఆమె వాక్కునుండి వెలువడిన అమరసందేశము—ప్రతియొక్కరిని నీస్వకీయునిగ జేసికొనుము. ఇతరులతప్పు లెన్నకు. మనదృష్టిని ఒరులలోటుపాట్లపైనుండి ఉపసంహరించుకొని మనలోటుపాట్లపై ప్రసరింప జేసికొందము గాక. ఇదే మాతృశ్రీశారదాదేవి సందేశము. ఏ కవంతియైనను మన మా సందేశమును ఆచరణలోనికి తెచ్చుకొందుమేని మన పరిసరాలమధ్య మనము తప్పక సమున్నతి గాంతుము, ఆమె పరిసరాలమధ్య ఆమె అత్యంత సమున్నతిని గాంచినటుల!

దివ్యమాతృ వాత్సల్యము

శ్రీహరిదేవ అచ్యుత కామేశ్వరరావుగారు

నేను ఈమధ్య నా మిత్రులయింటివద్ద శ్రీ ప్రభవానందస్వాములవారు శ్రీ శారదామణి దేవిని చూచి ఆమెతో వారికి జరిగిన సంఘట్టనలు ఆంగ్లమున రచింపబడియున్న ప్రబుద్ధ భారత అను వేదాంతపత్రికలో చదువుట తటస్థించెను. ఆ ఆంగ్లమున రచింపబడిన వ్యాసము చూచి అమితానందము పొందితిని. దానిలోని అంశములు తెలుగులోనికి అనువదించి భక్తులకు తెలియపఱచి, దివ్యమాత అయిన శ్రీ శారదామణి దేవి ఆశీర్వచనము పొందగోరెదను. నాచేతనైనంతగా అనువదించిన యీ వ్యాసము చదివి చదువరులు నేనుపొందిన ఆనందము పొందగోరెదను.

శ్రీ ప్రభవానందస్వాములవారు సాక్షాత్ శ్రీ జగజ్జనని, శ్రీ శారదామణిని చూచి, పాదములను స్పృశించి ఆమెతో మాట్లాడుట మొదలగు సంఘట్టనలు జరుగుటకు కారణము వారు జన్మాంతరమందు చేసిన పుణ్యవిశేషము అనుటకు సందేహము లేదు. శ్రీ ప్రభవానంద స్వాములవారికి 14-వ సంవత్సరముననే జగజ్జనని అవతారమైన శ్రీ శారదామణిదేవి పాదస్పర్శ లభించెను. శ్రీ ప్రభవానంద స్వాములవారు విష్ణుపూరు అను గ్రామములో జన్మించిరి. శ్రీ శారదామణిదేవి జన్మస్థలమైన జయరామవాటికి వెళ్లవలె నన్న విష్ణుపూరు రైల్వేస్టేషనులో దిగి రెండెడ్లబండిమీద వెళ్లవలయును.

సన్న్యాసము పుచ్చుకొనక మునుపు ఒకనాటి సాయంకాలమున శ్రీ ప్రభవానంద స్వాములవారు వారి స్నేహితునితో కలిసి షికారు బయలుదేఱిరి. దారిలో ఒకసత్రమునందు ఒకసన్న్యాసి స్త్రీల మధ్యనుండి మాట్లాడుచుండిరి. అట్టి సన్న్యాసిని చూచి వారు ఆశ్చర్యచకితులైరి, అంతట వారు ఎవరి ఇంటికి వారు వెడలుచు స్త్రీలమధ్య కూర్చుండి మాట్లాడుచున్న ఆ సన్న్యాసిని గుఱించి విమర్శించుచుండిరి. స్నేహితుడు ఇంటికి వెడలిన తరువాత, శ్రీ ప్రభవానందస్వాములవారు సత్రములోనికి వచ్చి ఆ సన్న్యాసికి నమస్కరించిరి. తత్క్షణమే ఆ స్వామి, ప్రభవానంద స్వాములవారిని దివ్యమాతయైన పరమహంస గారి భార్య అయిన శ్రీ శారదామణిదేవికి నమస్కరించెదరా అని అడిగెను. పరమహంసగారి భార్య శ్రీ శారదామణి ఇక్కడ ఉన్నదా అని వారు అడిగిరి. శ్రీ శారదామణిదేవి ఆ సన్న్యాసికి కొలదిదూరములో కూర్చుండియుండెను. అదిగో అక్కడ నున్న దివ్యమాతకు శ్రీ శారదామణిదేవికి నమస్కరింపు మనెను. తత్క్షణమే శ్రీ ప్రభవానందస్వాములవారు ఆమెకు నమస్కరించిరి. ఆమె వారిని *ముద్దుపెట్టుకొనెను. నీవు నన్ను చూచి యుండలేదా అని ఆమె అడిగి వారిని ఇదివఱకు చూచియుండినట్లు ఆమె మాట్లాడెను. అంతట శ్రీ ప్రభవానంద స్వాములవారు అజ్ఞానముచే కప్పబడిన వారి కుమారులమైన మనము ఆమెను కనలేము. దివ్యమాత అయిన వారు వారి కుమారులను తెలిసికొనెదరు, అనినంతనే ఆ దివ్యమాత చిఱునవ్వు నవ్వెను. బహుశః వారుకూడ వారు విమర్శించిన సన్న్యాసివలె అయ్యెదరు అని ఆమె అభిప్రాయమని వారు తలచిరి.

శ్రీ ప్రభవానందస్వాములవారు హైస్కూలులో చదువు అయిన తరువాత కలకత్తాలో

* ముద్దుపెట్టుకొనుట అనగా ఆమె తనవ్రేళ్ళతో వారి గడ్డము పట్టుకొనును ఆ వ్రేళ్ళను ముద్దుకొనును.

కాలేజీలో బి. ఏ. చదువుటకు చేరిరి. ఆ రోజులలో దివ్యమాత అయిన శారదామణి దేవి కలకత్తాలో ఉద్బోధన్ ఆఫీసులో, నివాసముగా ఉండెడిది. అక్కడ ఆమె మేలి ముసుగతో ఉండెడిది. పాదములు మాత్రము భక్తులకు కనిపించెడివి. ఒకనాడు శ్రీ ప్రభవానందస్వాములు వారమునకొకసారి పురుషులకు నియమింపబడిన కాలములో శ్రీ శారదామణి దేవిని చూచుటకు వెడలి ఆమె పాదములు స్పృశించిరి. తత్‌క్షణమే వారు ఒక విద్యుత్తంతిని ముట్టుకొన్నట్లు ఒక ఊపు అనుభవించిరి. కొన్ని నిమిషములు వారి వ్రేళ్లు వణకెను. ఒకవిధమైన అనిర్వ న ఆనందము దేహమంతట పొందిరి. అవతార పురుషుల స్పర్శవిద్యుత్తంతుల స్పర్శవంటిది అని చదువరులు గ్రహింపవలయును. ప్రభవానందస్వాములు వారమునకొకసారి పురుషులకు నియమింపబడిన కాలములో ఉద్బోధన్ ఆఫీసుకు వెళ్లి, దివ్యమాత పాదములు స్పృశించి ఆనందము పొందుచుండిరి.

శ్రీ ప్రభవానందస్వాములవారు రాఖాలు మహారాజువద్ద ఉపదేశము పొందిరి. వారి పేర్సు అను స్నేహితుడును రాఖాలుమహారాజు వద్ద ఉపదేశము పొందిరి. ఇద్దఱును ఒకరోజు వసే శ్రీరామకృష్ణమఠములో చేరిరి. శ్రీ ప్రభవానందస్వాములవారు పేర్సు అను స్నేహితునితో కలకత్తా కాలేజీలో విద్యార్థులుగా నున్నపుడు జయరామవాటిలో నున్న శ్రీ శారదామణిదేవిని చూచుటకు వెళ్ల నిశ్చయించుకొనిరి. వారిద్దఱును రెండెడ్ల బండిమీద జయరామవాటికి బయలు దేఱిరి. రాత్రి అంతయు వారు బండిలో ప్రయాణముచేసి "కొల్పార" లో దిగి కాలినడకను జయరామవాటికి బయలు దేఱిరి. వారు వచ్చుసరికి భోజనము సిద్ధముగా అమర్చబడెను. శ్రీ శారదామణి, రాఖాలు కుమార్లు వచ్చుచున్నారని తెలిసి భోజనము సిద్ధము చేయించె నని వారు గ్రహించిరి. రాఖాలుమహారాజ్ లిద్దఱు జయరాం బాటిలో నున్న చెఱువులో స్నానము చేయుటకు వెళ్లిరి. ఆ చెఱువునందు మఱొక స్నాన ఘట్టములో స్నానముచేయు స్త్రీలు, వారిని గుఱించి వారు శ్రీ శారదశిష్యులు అని చెప్పకొనుచుండుట రాఖాలు శిష్యు లిద్దఱును వినిరి.

స్నానమైన తరువాత, రాఖాలు శిష్యు లిద్దఱు తిరిగి వచ్చిరి. వేఱువేఱుగా రెండు ఆకులలో వారికి శ్రీ శారదామణి అన్నము వడ్డించెను. ఆమె వారికి దగ్గఱగా కూర్చుండి కావలసిన పదార్థములు వడ్డించు చుండెను. కలకత్తాలో ఉద్బోధన్ ఆఫీసులో ఆమె ఎల్లప్పుడును, మేలిముసుగుతో నుండెడిది. ఆమెపాదములు మాత్రము పైకి అగపడు చుండెడివి. ఇక్కడ మాత్రము ఆమె మేలి ముసుగు లేకుండ వారిదగ్గఱగా తల్లివలె కూర్చుండి వారికి కావలసిన పదార్థములు వడ్డించుచుండెను. రాఖాలు శిష్యులిద్దఱు అమృతము త్రాగినట్టు భోజనము తృప్తిగా చేసిరి. భోజనము అయినతరువాత శ్రీ ప్రభవానందస్వాములవారు తినిన ఆకులు తీసివేయుటకు ప్రయత్నము చేయబోగా శ్రీ శారదాంబ ఆపుచేసి, నీతల్లి నీకు భోజనము పెట్టినపుడు ఆకులను నీవు తీసివేయుదువా అని అడిగెను. ఆ దివ్యమాత మాతృవాత్సల్యమునకు అబ్బుర పడి ఆ పనిని విరమించిరి. ఆమె ఆకులు ఎత్తివేసి శుభ్రము చేసెను. మూడు రోజులు వారు అక్కడ ఉండిరి. మూడురోజులు శ్రీ శారదామణిదేవి వారిని తల్లి కుమారులను చూచినట్టు చూచెను. బయలుదేఱు రోజున తల్లి కుమారులను ముద్దుపెట్టుకొనునట్లు, వారిని ముద్దుపెట్టుకొని వీడ్కొలిపెను.

ప్రభవానందస్వాములవారు సన్యాసాశ్రమము పుచ్చుకొనిన తరువాత రాఖాలుమహారాజ్ ప్రభవానందస్వామిని మాయావతికి పంపునపుడు, ఉద్బోధన ఆఫీసులో నున్న శారదామణిజేరి ఆశీర్వచనము పుచ్చుకొనుటకు పంపిరి. శ్రీ ప్రభవానందస్వామి ఆత్మబోధానందస్వాములతో కలసి ఉద్బోధన ఆఫీసుకు అమ్మ ఆశీర్వాదనము పడయుటకై వెడలిరి. స్వాము లిద్దఱు ఆమెకు సాష్టాంగ పడిరి. అప్పుడు ఆమెకు మేలిముసుగు లేదు. శ్రీ శారదామణిదేవి వారిని ముద్దుపెట్టుకొని దేవాలయములో నున్న రెండు లు చేతి యొకటి వారి కిచ్చి పంపెను.

తెలిసికోవలసిన విలువలు—4

వినయము

దాంభికుని గర్వితుని గనుడు. ఉజ్జ్వలములగు ఉడుపులను ధరించును, రాజవీధిని సంచరించును, కన్నుల నలువంకల బఱపుచు అందఱి దృష్టికిని తాను లక్ష్యము కావలె నని కోరును.

తల నెగురవేయును, బీదల నొప్పరికించును, తనక్రిందివారిపట్ల అవమతి చూపును. అతని పైవా రతని గర్వమును అతని ప్రల్లదములను దిరస్కరింతురు, నవ్వుదురు.

ఇతరులు కావించు గుణదోషనిర్ణయము నతడు తృణీకరించును, తన యభిప్రాయమే సరి యనుకొనుచు తబ్బిబ్బుపడును.

లేనిపోని గొప్పలను తనలో తాను కల్పించుకొని యతడు ఉబ్బిపోవుచుండును. ప్రొద్దస్తమానము ఇతరులును తానును తన్ను గుఱించి చెప్పుచుండవలె ననుటే అతని ప్రీతి.

తన్ను గూర్చిన స్తుతివాక్యముల నత డాత్రముతో ఆలకించును, ఇచ్చకములాడు వా డితనిని పొట్ట నిడుకొని పోవును.

నిన్ను ఉదాత్తునిగ నొనర్చుకో

పూజ నొందవలె నను తృష్ణ నీయాత్మకు కలదా? పొగడ్త విన్న, నీ వీనులకు ప్రీతి కలుగునా? అటులేని ధూళినుండి రూపొందింపబడిన నిన్ను ధూళినుండి లేవనెత్తుకో. నీలక్ష్యమును ప్రశంసార్హ మగు నొక సమున్నతి నొందింపుము.

ఇప్పుడు మిన్నంట నెదిగియున్న సిందూర మహావృక్ష మొకప్పుడు బీజరూపమున భూగర్భమున నుండినదే.

నీవృత్తి ఏదైన నగుగాక. అందు ప్రథముడవుగ నుండ ప్రయత్నింపుము. దక్షతలో ఎవడును నిన్ను మించకుండునుగాక. ఐనను ఒరుల మేలుముల కసహనము నొందకు. నీ దక్షతను హెచ్చించుకో.

పోటిపడువాని నణగద్రొక్కుటకు కపటాననురూపమార్గములు పట్టుట నీచమని గుర్తింపుము. అతనిమేలిమికంటె హెచ్చు మేలిమిని నీవు గడించుటచే నిన్ను సమున్నతి నొందించుకొన ప్రయత్నింపుము. అట్టి ప్రయత్నమునకు సఫలత కలుగకున్నను సమాదరమేని కలిగి తీరును.

గొప్పవారివలె తానును గొప్పతన మొంద న్యాయ్యమార్గమున పాటుపడు నతనిలోని సముత్సాహము ఉదాత్తత నధిగమించును.

పందెమునకు పరుగిడువానికి ఆ పరుగు సంతోషము గలిగించునట్లు, కీర్తికై తహతహపడు నతనికి ఆ తహతహపాటే సంతోషకర మగును.

త్రొక్కిళ్ళను లెక్కింపక అతడు తాళ వృక్షము వలె మహోన్నతు డగును; మింట పక్షిరాజువలె, నతడుపై కెగబ్రాకి సూర్యుని వెలుగులపై దృష్టి నిల్పును

మహాపురుషుల పరమాదర్శములే రాత్రులం దతడు గాంచు కలలు. వాని యనుసరణమే పగటివేళల నతని వినోదము.

గొప్ప ప్రణాళికల నతడు రూపొందించుచు, వాని నమలుపఱచి ఆనందించును. అతనిపేరు దిగంతవిశ్రాంత మగును.

మఱి ఈర్ష్యాళునిడెందము ద్వేషదౌష్ట్యములతో పిక్కటిల్లుచుండును. అతనినాల్క విషమును గ్రక్కుచుండును. పొరుగువానికి కలుగు మేలు అతని చిత్తశాంతిని చెడగొట్టుచుండును.

తన గదిలో నతడు నాశిల్లుచుండును. ఇతరులకు మేలు గలుగుటే అతనికి కీడు గలుగుట.

పగయు ద్వేషము నతని గుండెను కరగదీయుచుండును. అతనికి శాంతి యుండదు.

సౌజన్యముపై మోజు తనహృదయమున లేనందున, పొరుగువాడును తనయట్టివాడే అని అత డెంచును.

తనకన్న మిన్నగ నుండువారినిగూర్చి యతడు తగ్గించియే పల్కుచుండును. వా రేమి చేసినను దాని కపార్థము కల్పించుచుండును.

అతడు కనుపెట్టియే యుండును, దుండగమునే తలపెట్టుచుండును. కాని మానవుల జుగుప్స అతనిని తఱిమికొట్టును. తనపట్టులో తానే నలిగిపోవు సాలీనివలె నతడు త్రొక్కుడు పడి పోవును.

శ్రీ శివానందస్మృతులు - 48

శ్రీమత్ప్రవ్రాజిక శ్యామాప్రాణ

బేలూరుమఠము
23-5-1929
గురువారము,

నేడు వైశాఖపౌర్ణమి, బుద్ధపౌర్ణమి. సాయంకాలము బుద్ధదేవుని జీవితముగూర్చి ప్రసంగములు జరిగినవి. మఠసన్న్యాసులు పెక్కురు ఉపన్యాసములు కావించిరి. రాత్రి శ్రీబుద్ధదేవుని పటమును పుష్పమాలలతో అలంకరించిరి. కీర్తనలు పాడిరి. బుద్ధదేవుని జీవితము చదివిరి. అటుపై శుద్ధానందస్వామి బంగాళములోను, శర్వానందస్వామి ఆంగ్లములోను బుద్ధుని జీవితమును సిద్ధాంతములను, ఉపదేశములగూర్చి విపులముగ వ్యాఖ్యలు చేసిరి. భోజనము ముగించిన పిదప ఓంకారానంద స్వామి శ్రీమహాపురుషుల కడకు వెళ్ళి, మామూలు మాటలు ముగిసిన పిదప-''నేడు చాల సుదినము. నేడు బుద్ధజయంతి చాల బాగుగ జరిగినది, సాయంకాలము పెక్కు ఉపన్యాసములు కూడ జరిగినవి.''

శ్రీమహాపురుషులు-'అవును. చాల మంచి దినము, త్రిగుణీకృతపావనమగు సుదినము. అది సరే నేడు ఈపాట పాడిరా!—

'జుడాయి తేచాయి, కోథాయి జుడాయి కోథాహాతే ఆశి, కోథా ఖేషేజాయి.''

[అర్థము :—శాంతిని కోరుచున్నాను, కాని అది నా కెక్కడ దొరకును? నేను ఎచ్చటి నుండి వచ్చుచున్నాను? ఎచ్చటికి పోవుచున్నాను?']

ఓంకారానందస్వామి. -లేదండి! మా కెవ్వరికిని ఈపాట సరిగా పూర్తిగా తెలియనందున పాడలేదు.

మహాపురుషులు—ఇది చాల మంచిపాట, గిరీశబాబు (ప్రఖ్యాత నాటకరచయితయగు శ్రీ గిరీశచంద్రఘోషు) కట్టినది. అనుచు స్వరయుక్తముగ పాటను పాడ మొదలిడిరి. ఆహా! గిరీశబాబు ఈపాటను ఎంతచక్కగ కట్టెను! 'లలితావిస్తారము' నుండి భావముల సంగ్రహించి ఈపాటను రచించెను. ఈభావములు 'లలితావిస్తారము'న చాలచక్కగ వర్ణింపబడి యున్నవి. బుద్ధుడు, సిద్ధార్థుడుగ నున్నతరి, ఒకానొకసమయమున తన ప్రియురాలగు గోపాతో (యశోధరతో) వినోదవిలాసములు సల్పుచుండెను. ఆసమయముననే ఆకసమునుండి అప్సరసలు ఈపాట పాడుచుండిరి. బుద్ధదేవుని చెవిని ఈపాటపడుటతోడనే, ఉలికిపడి వెంటనే, ఇది నే నెఱిగిన పాటయే! దీని నెవరు పాడుచున్నారు! 'జుడాయి తే బాయి, కోథాయి జుడాయి!' ఇది నా చిరపరిచితమగు పాట!' ఈపాట విన్న వెంటనే బుద్ధునిమనస్సు మాఱిపోయెను. భోగవిలాసములపై మనస్సు విఱిగిపోయెను. సర్వదా ఔదాసీన్యభావము. ఆయన తండ్రి శుద్ధోధను డీ వార్త విని, తనపుత్రుని మనస్సును భోగవిలాసములపై త్రిప్పుటకుగాను పలురకములగు ప్రలోభముల చూపి, ప్రయత్నించెను. బుద్ధదేవుని మోహనిద్ర వదలెను. అందుచే తండ్రిచేష్టలెల్ల విఫలము లాయెను, కడకు ఒకనాటి రాత్రి బుద్ధుడు రాజప్రాసాదము వీడి బయల్వడెను.

*

మధ్యమార్గముగూర్చి 'లలితావిస్తారమును' ఆధారముగకైకొని, గిరీశబాబు మఱొకపాట కూడ కట్టెను.

'ఆమార్ ఏ సాధేర్ వీణే, యత్నేగాంథా
తారేర్ హార్ ।
జే జత్న జానే, బాజాయి వీణే,
ఉఠేసుధా అనివార్ ।
తానే మానే బాంధలే డురి,
శతధారే బోయి మాధురీ ।
బాజేనా అలగా తారే,
టానలే ఛేడే కోమల తార'

[నా ఈవీణ నాకు చాలప్రియమైనది. దీని తీగెలు చాల జాగ్రత్తగ కట్టబడియున్నవి. ఈ వీణను జాగ్రత్తగ పెట్టుకోకల్గినవాడే దీనిని వాయింపగలడు. అపుడే దీనినుండి అనవరతము అమృతధార ప్రవహించును. తాళము లయననుసరించి తీగెలస్వరమును బిగించినచో, వీణావాద్యమాధుర్యము, శతధారలుగ ప్రవహించును. కాని తీగెలు వదలుఅయినచో వాగదు, ఎక్కువగ బిగించినచో, సున్నితపు తీగెలు తెగిపోవును.] (పశేషము)

101

శ్రీ రామకృష్ణాశ్రమము
బుల్టెమ్పుల్ రోడ్డు
బెంగుళూరు సిటీ
12 జూలై 1921

ప్రియ శ్రీమన్—

నీజాబు యథాక్రమముగ నా కందినది. మహారాజు (బ్రహ్మానందస్వామి)గారును నేనును వారి యనుచర సాధువులతో సహా ఏప్రిల్ 1-వ తేది మఠమునుండి బయలుదేరి దారిలో 'భువనేశ్వర' 'మద్రాసు' కేంద్రాలను జూచుకొనుచు ఇక్కడికి వచ్చి చేరియున్నాము. గురుదేవుడు సంకల్పించునేని, తిరువాంకూరులోని క్రొత్త మఠమునకు సంప్రోక్షణచేయుటకై మేము కొన్నాళ్లలో అచటికి పోవలసియుండును.

అక్కడ నున్న గురుదేవుని కేంద్రమును గూర్చి విని నే నెంతో సంతోషించితిని. గురుదేవుని సేవకు నిన్నర్పించుకొంటివి. కావున నీవు ధన్యుడవు. మన ప్రభువు ప్రత్యక్షదైవము. ఆయన సేవలో నీ వాసక్తుడవై యున్నావు. కావున ఇక నీకు ఏమి వ్రాయను ? గురుదేవుని సేవగా నీ వేమి చేసినను అది నిజమునకు ఆధ్యాత్మిక సాధనయే అని యెఱుంగుము. ధ్యానజపములు కదిలిపోదు. ధ్యానజపములను గురుదేవుడు నీచే చేయించినంతమట్టుకే చేయుచుండుము. ఆయన సేవలో నీవు వ్యాపృతుడవుగ నున్నావు. కావున ఆయనే నీకు సరిదారిని చూపుననియు నీలోపములను మన్నించుననియు గట్టిగా నమ్మవచ్చు. చెదరని శ్రద్ధతో సాగించుచుండుము, ప్రతిసేవయు జపమే ధ్యానమే అని భావింపుము. దేవుని కింకరుడవు నీవు, నీకు శ్రేయస్సు తప్పక కలుగును. తన్ను సేవించువారు గురుదేవుని కత్యంత ప్రియులనుట నిజమని యెఱుగుము.

నీకును ఇతర భక్తులకును నా హృదయపూర్వకాశీస్సులు. గురుదేవుని కరుణచే మాకు క్షేమమే. దరిద్రనారాయణులకై హోమియోపాథిక్కు మందులు వెచ్చించుచున్నారను వార్త నాకు ముదావహము. ఇదియు గురుదేవుని సేవించు ప్రకారములలో నొక్కటని తెలిసికొనుము.

శ్రేయోభిలాషి,
శివానంద.

102

శ్రీ రామకృష్ణాశ్రమము
బుల్టెమ్పుల్ రోడ్డు, బెంగుళూరు సిటి,
12 ఆగస్టు 1921

ప్రియ శ్రీమన్—

నీజాబులోని సంగతులెల్ల గుర్తించినాను. నీసోదరి చిన్నవయసులోనే మరణించినందుకు నేనెంతయు దుఃఖించుచున్నాను. ఆమె బహు సుగుణవతి. కావున ఆమె మరణించినందుకు మీ రందఱును ముఖ్యముగా మీ తల్లిగారు, దుఃఖార్ణవనిమగ్ను లయితి రనుట ఆశ్చర్యము కాదు. విధాతృనిర్ణయము లాలా గుండును, అవి అనతిక్రమణీయములు. దేవుడు తనసంకల్పము నమోఘముగ అమలుపఱచును. ఈ రీతిగా వివేచించుకొని, సకలభారమును దేవునిపై నుంచి నిబ్బరముగ నుండుము. అట్లు చేసినచో దేవునిలోని మన నమ్మకము మఱింత లోతువాఱును, మనమనోబలము హెచ్చును. ఎన్నడో ఒకనాడు మనకు పరస్పరవియోగ మనివార్య మనుట తెలిసివచ్చును. ఐహికసంబంధములు క్షుద్రములు, క్షణికములు. ఆత్మలకాత్మయైన సర్వేశ్వరు డొక్కడే జననమరణాతీతమును నిర్వికల్పమును సత్యము. బంధువియోగదుఃఖము కొంత

కాల ముండుట సర్వసామాన్యమే. కాని భక్తుని డెందముపై దానిపట్టు చిరకాల ముండదు. ఏలయన నతనిడెందమున భగవద్భక్తి బల మున్నది కదా. నీజాబునుబట్టి చూడ నీసోదరి విశుద్ధహృదయ యని తెలియుచున్నది. కావున ఆమె ఆత్మ దివ్యధామమునను జేరుకొని యుండు ననుట నిస్సంశయము. గట్టిగ నమ్ము. భగవం తుని పాదసన్నిధి కామె నిక్కముగ చేరె నని యెఱుగుము. ఆశ్రమమును గూర్చిన వార్త విని సంతోషించినాను. ప్రతిదినము ఆశ్రమమునకు వచ్చు పిల్లలు స్థిరమైన రీతిలో సుశిక్షితులు కావలె ననుట నాయభిమతము ... సన్నిధిలో మీరు ముగ్గురు నలుగురు కలిసి భానువారము లందు రెండుగంటలసేపు ఉపనిషత్తులను జదువు చున్నా రనుట ఎంతయు నుత్సాహజనకమైన వార్త. ప్రతిదినము ఆరీతి నేదే నొకశాస్త్ర గ్రంథపఠనము సాగుట ఎంతయు ఆవశ్యకము. ఆశ్రమములో విద్యుద్దీప ముండుట చాలమంచిది. అందుకు మహారాజుగారు చాల సంతోషించిరి. మేమును సంతోషించితిమి. కాని ఇవన్నియు అప్రధానము లనుటను దెలిసికొనుము. అన్నిటి కంటె ప్రధాన మిది — అధ్యయనసాధనభజ నలద్వారా జీవితమును నిర్మించుకోవలెను. అందు దృఢవిశ్వాసము మన కుండవలెను. ఇప్పుడు సాగించుచున్నట్లే నీ తపస్సాధనల సాగించుచుండుము. నీవు స్పష్టముగ పురోగ మించు చున్నా వనుట కెట్టి సందేహమును లేదు. భగవదనుగ్రహముచే నీ వింకనింకను యథాక్రమముగ పురోగమింపగలవు. నీవు లోటునకు పోవుకొలదియు భగవదనుగ్రహ ముచే నీ డెందము భక్తిప్రేమలతో నిండి పోవును. భగవంతునిప్రార్థించుట తప్ప వే ఉపాయము లేదు. భగవన్నామమే మనకు మూలాధారము. భక్తిప్రేమలతో భగవంతుని దృఢముగ అవలంబింపుము. ఆయన నిన్ను తప్పక యనుగ్రహించును. ఇది నా గట్టి నమ్మ కము. సందేహమునకు తావు లేనే లేదు.

ఇచ్చట మే మందఱము క్షేమముగ నున్నాము. ఈచోట చాలచల్లగా ఆరోగ్యకర ముగా నున్నది. వేడిమి కొంచెమైనను లేదు. పగటివేళలో సైతము చలికాలపు దుస్తులు తొడుగుకొనవలసియున్నది. గురుదేవు ననుగ్ర హముచే అన్నివిధముల నీకు శాంతి చేకుఱుత. ప్రేమభక్తులలో నీకు మఱింత నిలుకడ గలుగు గాత.

నీ శ్రేయోభిలాషి
శివానంద.

103

శ్రీరామకృష్ణాశ్రమము
బుల్టెమ్పుల్ రోడ్డు, బెంగుళూరుసిటి,
11, సెప్టెంబరు 1921.

ప్రియశ్రీమన్—,

నీ జాబొకటి నాకు కొన్నాళ్ళక్రింద చేరి నది. నీ కక్కడ బాగున్నందుకు నా కెంతయు సంతోషము. మానవజీవితములో సర్వప్రాణి సేవను మించిన కర్తవ్యము లేదు. ఆత్మను విశుద్ధ మొనర్చుకొనుట కంతకంటె సులభతర మైన యుపాయము వేఱే మున్నది? నిస్వార్థ సేవచే మానవునకు తనహృదయములోనే భగవ త్సాక్షాత్కారము సులభముగా గలుగును. తపస్సాధనలు నలుపుట అనివార్యము. నీకును ఇతరభక్తులకును నాహృదయపూర్వకప్రేమాశీ స్సులు—మహారాజుగారును ఇతరులును మేమును క్షేమముగా నున్నాము.

ఈనడుమ కొన్నాళ్ళు నేను మైసూరుకు పోయి యుంటిని. అచట మహిషాసురుని మర్దిం

చిన చాముండేశ్వరి పెద్ద దేవాలయమును దర్శించితిని. ఆగుడి ఎత్తైన యొక కొండశిఖరముపై నున్నది. ఆనాడు శ్రీకృష్ణజన్మాష్టమి, లోకజననిమహామాయ జయంతికూడ. గురుదేవు ననుగ్రహముచే నేనచ్చట 'దేవీమాహాత్మ్యము'ను అనుసంధించి దివ్యానందము ననుభవించితిని. అచటినుండి మేలుకోటకు పోయితిని. అది అక్కడికి ముప్పదిరెండుమైళ్ళ దూరమున నున్నది. అచట శ్రీరామానుజాచార్యులవారారాధించిన సంపత్కుమారస్వామిని సేవింపగంటిని. ఆమూర్తి ఎంత అందముగ నున్నది! శ్రీరామానుజులవారు విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతమును లోకుల కుపదేశింప నారంభించిన దీక్షేత్రమందే. ఇప్పటికిని ఆకాలక్షేపగోష్ఠి నక్కడ కననగును. శ్రీవైష్ణవుల కతిముఖ్యములైన క్షేత్రములలో నిదొకటి. ఈక్షేత్రము ఇక్కడి గుడి చాల అందముగ ఉన్నవి. అడుగుపెట్టినంతనే సేవార్థుల చిత్తములు విశుద్ధోన్నతస్థాయుల నధిరోహించును. గురుదేవు ననుగ్రహమున ఈ క్షేత్రాల సంసేవనము నాకు గలిగినందులకు నేను ధన్యుడను.

శ్రేయోభిలాషి.
శివానంద.

విశ్వగుణాదర్శము

శ్రీరంగనాథానందస్వామి

(తరువాయి)

దక్షిణ మెరికాలో పెరురాష్ట్రమున లిమా విశ్వకళాపరిషత్తులో ఉపాధ్యాయుల విద్యార్థుల వర్గముతో నేను మాటాడుచుంటిని. ఆ విశ్వకళాపరిషత్తునకు మార్కోసు విశ్వకళాపరిషత్తని పేరు. అది కాథొలిక్కులది. దక్షిణ మెరికాలో అన్నిటికంటె ప్రాచీనమైన దది. దురదృష్టవశమున విద్యార్థులు కలిగించిన చిక్కుల మూలముగా ఆ విశ్వవిద్యాలయము క్రిందటి (1970) ఫిబ్రవరి నెలలో మూసివేయబడినది. అక్కడికి నేను ఆగస్టునెలలో పోయియుంటిని. వేదాంతమునుగూర్చి అరగంటసే పుపన్యసించితిని. అక్కడి సైన్సు ప్రొఫెస్సరు నన్నిట్లడిగెను. "స్వామీ, ఇప్పుడు మీరు సెలవిచ్చినది, అత్యంతము యుక్తిసహముగాను శాస్త్రీయముగాను తర్కజుష్టముగాను ఉన్నది. ఈ తత్త్వశాస్త్రము భారతదేశములో యుగము లకుముందే పెంపొందియుండెనా? ఆశ్చర్యముగ నున్నదే". "ఔను నాలుగువేలేండ్లకు పూర్వమే భారతదేశమున ఆ శాస్త్రము అంతటి అభివృద్ధిని గాంచియుండిన" దని నేనంటిని.

భారతదేశము ప్రపంచమున కొసగిన యీ తత్త్వశాస్త్రమును పాశ్చాత్యదేశీయులు ఇక మీద అర్థము చేసికొనవలసియున్నది. నేను పర్యటించిన ప్రతిచోటను పరిస్థితి ఇదే. అర్థము చేసికొన్న తత్క్షణమే వారును తదారాధనోన్ముఖు లగుచున్నారు. చక్కని పండితులతో ప్రొఫెస్సర్లతో తాత్త్వికులతో శాస్త్రజ్ఞులతో కలిసి చర్చలు సాగించు అవకాశములు నాకు పెక్కులు కలిగినవి. వేదాంతమును వారికి వివరించి చెప్పితిమేని, యుక్తికి పరిశీలనమునకు నిరూపణమునకు అనువైన ఆ గంభీరశాస్త్ర

ముకు వా రెంతయు మెచ్చుకొనుచుండుటను ప్రత్యక్షముగ గాంచితిని.

"మానవునిలో సహజముగ నుండు దివ్యతను ఆవిష్కరించుటే మతము (ధర్మము)" అని, మతము (ధర్మము)నకు శ్రీ వివేకానంద స్వామి యొసగిన నిర్వచనము వారి కందఱికి చక్కగా నచ్చినది. మానవునిలో దివ్యత ప్రబుద్ధమగునేని, నీతి నిష్ఠయు ఇతరులపట్ల అక్కఱయు తమంతట గలుగును. మానవుడు భౌతిక భూమికయందు మాత్రమే పెంపొందునేని, ఒక్కొక్కప్పు డది బాగుండవచ్చు, ఒక్కొక్కప్పుడు అది ఇతరులకును తనకును బాధకము కావచ్చు. అతడు దురాక్రమపరుడగును; మానవుని అంతఃప్రకృతి కలదు గదా, అదే వేదాంతము కఱపునది. ఆయంతఃప్రకృతి మహాశక్తులకు ఉత్పాదకము. ఈ శక్తులు భౌతికభూమికలోని అభివృద్ధులను అదుపులో నుంచుకొన తోడ్పడును. భౌతికాది శాస్త్రములచేతను యంత్రవిద్యచేతను మానవునకు గల్గిన శక్తుల నదుపులో నుంచుకొనుటకును వానిని శుభఫలప్రదములుగ పరిపూర్ణతాసాధకములుగ నొనర్చుటకును మఱొక శక్తి కావలసియున్నది. దానిని గుర్తింపజేసినచో వేదాంతము పాశ్చాత్యులకు ప్రీతికరమగుచున్నది.

ప్రశ్న:—అమెరికాలోనే పెండ్లిసంబంధములు చేసికొని అక్కడే ఆగిపోయిన భారతీయుల భవిష్యత్తును గూర్చి మీ యభిప్రాయ మేమి? వారిబిడ్డల భవిష్యత్తుపై అచటి జీవిత విధానము లేరీతి ప్రభావము చూపును?

జవాబు:—అమెరికాలో పెండ్లిండ్లు చేసికొని అక్కడే స్థిరవాస మేర్పఱచుకొన్న భారతీయు లెందఱో కలరు. తమపిల్లల తర్బీదున తమకు గలుగుచున్న చిక్కులను వారిలో అనేకులు నాకు తెల్పినారు. అమెరికాసంఘప్రవాహము ఆ పిల్లలను తనలోనికి లాగుకొనుచున్నది. అమెరికాసంఘశక్తులు అమెరికను శిశువులకున్నైనను హానికరములుగ నున్నవి. 'మన పిల్లలగతి ఏ మగుచున్న'దని అమెరికను తల్లిదండ్రు లనేకులు వ్యథితు లగుచున్నారు. ఆ సంఘజీవితప్రవాహము పిల్లలను కొట్టుకొని పోవుచున్నది. దౌర్భాగ్యవశమున హాలివుడ్డు చలనచిత్రాలయు, టెలివిషను దృశ్యాలయు నమూనాతో ఆ సంఘజీవితము రూపుదాల్చుచున్నది. కాబట్టి ఇది అట నున్న భారతీయ పితరుల కెంత సమస్యయో అమెరికను పితరులకును అపాటి సమస్యగానే ఉన్నది. దాని ఘాటి కాగు టెట్లో వా రెఱుగకున్నారు. అది వారికి దుష్కరముగ నున్నది. సమకాలికమైన అమెరికనుసంఘములో విలువ గలవిగా భావింపబడు వానినెల్లను వారి అపభ్రంశభావను పిల్ల లతి సులభముగ అలవఱచుకొందురు. సంఘములో దేనిమీదగాని వారికి గౌరవ ముండదు. గౌరవము తల్లిపై లేదు, తండ్రిపై లేదు, సరేసరి, దేవునిపై లేనే లేదు. యాంత్రికముగను, పారిశ్రామికముగను అత్యున్నతి నందుకొన్న నాగరకతలలో గల్గు చిక్కు లివి. తండ్రినిగూర్చి 'అదుగో ఆ వృద్ధవియూపి' అని కొందఱు పిల్లలు చెప్పుచుండగా వినియున్నాను. "నాకీ దేహము నిచ్చుటలో ఆడొక్కపని ముగిసినది. ఇక నా దారి నాది"—ఇది అచటి పిల్లల ధోరణి.

మానవునిలో దివ్యాంశ మొకటి యున్నదను విషయము మానవునిగూర్చిన వారి శాస్త్రములో కానరాదు. మానవస్వభావమును గూర్చి ఫ్రాయిడు మహాశయుడు దేమి చెప్పియుండెనో ఆ పరిజ్ఞానపు పొంగే ప్రస్తుతమచ్చటి పరిస్థితిలో అధికభాగమునకు కారణము. ఫ్రాయిడొక శాస్త్రజ్ఞుడు. శాస్త్రసేవ

లోను, మానవసేవలోను అత దద్భుతములను సాధించినాడు. ఐనను శాస్త్రమును రూపేర్పఱచువారము మనమే. నానాటికి క్రొంగ్రొత్త విషయాలు బయటపడుచున్నవి. కాబట్టి ఫ్రాయిడు చెప్పిన దానిపై నాధారపడి ఒకతత్త్వశాస్త్రము నేర్పఱచి అంతతో ఆగుట విపత్కరము. పాశ్చాత్య దేశాలవారు ఆ ఫ్రాయిడు మహాశయుడు బోధించిన తత్త్వమునకు దాసులై యున్నారు. ఈ విషయ మిప్పుడిప్పుడే ఎక్కువగా గుర్తింపబడుచున్నది.

ఫ్రాయిడు మహాశయు డేమి బోధించెను:— "ఇవిగో మానవునిలో ఉద్రేకాలు. వానిని ధారాళముగ వెలువడనీయవలె, అడ్డగింపరాదు, అణపరాదు; విఘాత మొనర్పరాదు, దానిని అడ్డగించిన యెడల, మానవుని వ్యక్తిత్వము దెబ్బతినును మానవుని వ్యక్తిత్వమున కెట్టి సేగియు కలిగింపరా. కాబట్టి తల్లిదండ్రులు బిడ్డల దారుల కడ్డము పెట్టుట లేదు. వారి ఉద్రేకము లన్నియు ఐహికములు దైహికములు, అంతకు పై మెట్టువి కావు. కాబట్టి మానవజీవితము భౌతికస్థాయిలో ఆగి పోవుచున్నది.

అమెరికాలో ఒక విశ్వకళాపరిషదధ్యక్షుడు ఈలోటును కనుగొన్నాడు. ఆయన ఒక మాట అన్నాడు. నా ఉపన్యాసాలలో ఆ మాటను నేను తఱచు ఉదాహరించుచుండెడివాడను. ఆయన చెప్పిన దిది. "బెత్తమును మూలబడ వేసినచో పిల్లలు చెడిపోదు రను పురాతనాభాణక మొకటి యున్నది. వివేకవంతులమై మనము దానిని విడనాడితిమి. పిల్లలను అభివృద్ధికి తేవలె ననిన ప్రేమచూపవలెనే కాని దెబ్బలు కొట్ట రాదనుట ఈనాటివిద్యాబోధన సిద్ధాంతము. మంచిసిద్ధాంతమే; ఐనను మన కిపు డొక కొత్తసుద్ది కావలసి యున్నది. ఆ సుద్ది ఇదే:—ఫ్రాయిడు మతమును త్రోసిరాజనుడు, పిల్లలను సరిదారికి తెండి. పిల్లలను కాపాడుకోవలె ననిన ఫ్రాయిడు మతము తొలగి పోవలెను. పిల్లలను అపాయములోనుండు డనవలెను. అట్లున్నచే ఉన్నతుల నందుటకు వారి శక్తియుక్తులు పనిచేయును. పైస్థాయి అనునదొకటి ఉన్నదా! ఉన్నదని మనము గుర్తింపవలెను. ఇది మానవుల అంతరతత్త్వశాస్త్రహృదయము. మానవు డధిరోహింపదగ్గ పైస్థాయి యొకటి యున్నదను సమ్మకమును వేదాంతశాస్త్రము మనకు కలిగించును.

నేటి సంఘములో ఫ్రాయిడుసిద్ధాంతమువలని చెడుగులను తొలగించుకొను టెట్లు అనుటను గూర్చి నే నుపన్యసించుచుంటిని. పాశ్చాత్యులనేకులు కూడ ఆ ఫ్రాయిడు మతమును ఆక్షేపించినారు. వారిలో ఒక అమెరికను విశ్వకళాపరిషదధ్యక్షుని ఆక్షేపణమును పైని తెలిపితిని. ఆయన అన్నమాటలు, "మన కిపు డొక కొత్త సుద్ది కావలసియున్నది. ఇదే ఆ సుద్ది— ఫ్రాయిడుమతమును త్రోసిరాజనుడు, పిల్లలను సరిదారికి తీసికొనిరండు". ఫ్రాయి డుపదేశించిన పెడదారివలని చెడుగులు సారస్వతమును శిల్పమును విద్యాబోధనమును చెడ గొట్టినవి. సంఘమునంతటిని చెడగొట్టినవి. ఆ చెడుగు ఒక సందర్భమున నా దారిని నా కెదురైనది. 'ఓరిగను'లో పోర్ట్లండు రేడియో స్టేషనులో రేడియోద్వారా శ్రోతలతో రెండుగంటలసేపు సంభాషణ సాగినది. పోర్ట్లండులో ఒక వేదాంతసొసైటి ఉన్నది. శ్రీ అశేషానంద స్వామి దాని కధ్యక్షులు. నే నక్కడ వారము దినము లుంటిని. రేడియోద్వారా సంభాషణకు వారు ఏర్పాటు చేసిరి. మొదట వారు చేసిన యేర్పాటు ఇరువదినిమిషాలసంభాషణకే. కాని పిమ్మట సంభాషణము రెండుగంటలసేపు చెల్లి

నది. వివిధప్రదేశములనుండి శ్రోతలు టెలిఫోను ద్వారా ప్రశ్న లడుగుచుండిరి.

సంభాషించినవారిలో శ్రీజ...అను నొక డుండెను. ఆధునికుడు, ఉత్సాహపూర్ణుడు స్థిరుడు, పట్టుదలకలవాడు. మీదికి వచ్చి పడు రకము వాడు. ఇప్పటి సంఘ మతనికి నచ్చునది కాదు. అత డిట్టివా డని అతనిని సమాధాన పఱచుట సాధ్యపడ దని అనేకులు నాకు జెప్పిరి. 'పరవా లేదు లెండి' అని నే నన్నాను.

ఈ సమాగమసంభాషణలప్పుడు సాధారణ ముగా వారు మొదట చులకనగా ''ఇదిగో క్రొత్తస్వామి వచ్చినారు'' అని ఆరంభించెడి వారు. 'స్వామి' అను పదమును చాలచులకన చూపుడు వాడెడివారు. కాని ఒక్క నిమిష ములో అంతయు మారిపోవును. తర్వాతి సంభా షణ లప్పు డెల్ల 'ఈయన క్రొత్తరకపుస్వామి' అనెడివారు, కేవలము క్రొత్తస్వామి యని మాత్రము కాదు. ధోరణి అట్లు వెంటనే మారెడిది, వ్యవహార మంతయు నిష్పరిహాస మయ్యెడిది. ఆనాడు నాప్రసంగప్రారంభములో నేను 'ఆధునికమానవుడు తన్ను తాను క్రమ శిక్షణమునకు లోబఱచుకోవలె' నంటిని. నే నామాట అన్న వెంటనే శ్రీజ. మహాశయుడు 'స్వామీ శిక్షణము అనుమాటలో మాకు నమ్మ కము లేదు. శిక్షణముపై మాకు గురి లేనే లేదు. మేముకోరునది సహజత స్వాభావికత'– అన్నాడు.

అతనిచే ఆమాటను పలికించిన యాశయ మును పూర్తిగా నే నర్థము చేసికొని 'మహా శయా, కొన్ని నిమిషములకు ముందే నీవు పండితరవిశంకరుని సితారువాద్యమును అపరి మితముగ కొనియాడితివి కదా. ఆసంగీతము ఎంతసహజముగ ఎంతస్వాభావికముగ ఎంత మధురముగ నుండినది! అదంతయు సరే. రవి శంకరసంగీతసహజతకును స్వాభావికతకును అడుగున ఎన్నియేండ్ల దృఢసాధన యుండి యుండవలెను? నీ వెప్పుడేని నిదానముగ అందుంగూర్చి యోచించితివా?' అని అడిగి తిని.

ఆరీతిగ అన్నంతనే అతనికి చురుకు పుట్టి నది. 'చాల బాగున్నదే ఈయాశయము. ఈ రీతిగ అందుంగూర్చి నేను యోచింపలేదు. ఇది అపూర్వము. ఈదృక్పథమున జూచిన క్రమ శిక్షణావశ్యకత నాకు బోధపడుచున్నది'— అన్నాడు.

అప్పుడు నే నిట్లంటిని :–'సహజతాస్వాభా వికతలను మేము నొక్కి చెప్పుచుందుము. మానవునకు సహజతయు స్వాభావికతయు తప్పక యుండవలెను. సహజతాస్వాభావికతలు రెండువిధములు. క్రమశిక్షణకు మునుపటి దొకవిధము. క్రమశిక్షణానంతరమువి మఱొక విధము. సహజతాస్వాభావికతలు జంతువుల కును ఉన్నవి. ఆవు ఉన్నచోటనే మలమూత్ర ములు విసర్జించుచుండును. అది దానికి సహ జము స్వాభావికము. కాని మనుష్యశిశువును మనము శుభ్రతకై కట్టుదిట్టములలో నుంతుమే. శిశువులకు మనము నేర్పు మొదటి పాఠ మదే. శిశువులు కొన్ని ఉద్దేశాల నణచుకొనవలెనని మనము నిర్బంధించుచుందుము. అది శిక్షణకు ప్రారంభము. అది తర్వాతను సాగుచుండును.

బుద్ధుడో జీససో శ్రీరామకృష్ణుడో అధిరో హించిన పరమోన్నతస్థాయిలో సర్వమును సహజమే స్వాభావికమే. ఆ సహజతాస్వాభా వికతలకును ఈ సహజతాస్వాభావికతలకును మధ్య సాధనలు తపశ్చర్య సాగవలసినదశ. ఆ సాధన మానవులలోని మన ఆత్మశక్తులను అతని కనుకూలమైన పరమోచ్చదశ నందు నట్లు వర్ధిల్లజేయును. మానవసంఘములో ఈ

సాధనలను తొలగింప శక్యము కాదు. తొలగించినచో జీవితమును జంతుస్థాయికి దించిన ట్లగును. మానవులు బహుతరముగా అట్లే చేయుచున్నారు. మానవుడు జంతుదశకు దిగజారినాడు. ఏ ఉద్రేకము కలిగినను ప్రదర్శించును, ఇది కావలె నునును, అది కావలె నునును. తన్ను తా నదుపులో ఉంచుకోడు. క్రమశిక్షణకు తలయొగ్గడు. ఇది మహాదౌర్భాగ్యము.

శ్రీజ. మహాశయునకు నామాటలు నచ్చినవి. తర్వాత అడిగిన ప్రశ్నల నన్నిటిని సప్రశ్రయముగ అడిగినాడు. రెండుగంటల సంభాషణ సాగినది. అప్పటికే రాత్రి 11-30 గంటలైనవి. అప్పు డతనితో నే ని ట్లంటిని 'మహాశయా, పోర్ట్లండులోని మా వేదాంతసొసైటిని నీవు చూడలేదే. పై భానువారము దయచేసి అచ్చటికి రమ్ము. నాటిపూర్వాహ్ణమున 11 గంటలకు నన్నుపన్యసింపు మని స్వామి నియమించియున్నారు. నీవు రమ్ము. మీ శ్రీమతి కూడ రావలెను.' 'వచ్చుటకు ప్రయత్నింతు' నని యతడు బదులు చెప్పెను.

మఱుదినము ప్రొద్దున నా యుపన్యాసము ప్రారంభమగుటకుముందే శ్రీజ-దంపతులు ఒక బిడ్డ నెత్తుకొనివచ్చి సభలో మొదటిశ్రేణిలో కూర్చుండిరి. వేదాంత శాస్త్ర విహితసాధనల నత డట్లర్థముచేసికొన గలిగినాడు. వేదాంత ప్రబోధమునకు ఇప్పటి ఆశయాలకు అక్కఱలకు అనురూపమైన మార్గ మున్నది. అప్పు డెవ్వరును కా దనరు. వేదాంతము ఆనందము నంతరింపజేయు శాస్త్రము కాదు. బ్రహ్మానంద సంధాయకమైన శాస్త్రము. 'నాకు క్రమశిక్షణ మెందుకు' అను ప్రశ్నకు సంతృప్తికరమైన సమాధానము వేదాంతమం దున్నది. అదే దాని గొప్పతనము.

'తప' శ్శబ్దమును (క్రమశిక్షణ మను మాటను) నా ప్రసంగాలలో నేను తఱచుగ వాడితిని. సరియైన రీతిలో శ్రోతలయెదుట బెట్టితిమేని ఆక్షేప ముండదు. శాస్త్రములో గాని శిల్పములో గాని వీరంగములో గాని గొప్పసిద్ధి, సృజనాత్మకమగు సిద్ధి-తపఃఫలము గానే చేకూఱును. అ ట్లంటిమేని తపస్సున కాక్షేప ముండదు. నేను నొక్కి చెప్ప కోరున దిది. విధినిషేధములను చప్పగా చెప్పక శాస్త్రానుకూలమును యుక్తిసహమునైన రీతిలో కఱపవలెను.

దైవానుగ్రహము - సాధన

శ్రీ ఎమ్. ఆర్. చారిగారు

ఆధ్యాత్మికరంగములో మనము అనేకసమస్యలను ఎదుర్కొనవలసివచ్చును. అందులో శాస్త్రవిషయమునందు వాగ్వాదములు పెక్కులు. ఈవాదములను పరిష్కరించినగాని మనలో సంశయరాహిత్యము కలుగదు. సందేహపరుడు సాధకుడు కాజాలడు. అట్టివాడు రెండింటికి చెడిన రేవనివలె ఇహమునందు సౌఖ్యమును అనుభవింపలేడు పరలోకానందము నొందలేడు. అందుచే విజ్ఞానపరిధిలో మనము సందేహములను తొలగించుకొనవలెను. విజ్ఞానము జ్ఞానేంద్రియజనితమై యుండుటచే మన విజ్ఞానము, ఇంద్రియాతీతుని భగవానుని గూర్చి ఇదమిత్థముగ ఏమియు చెప్పజాలదు. కనుక భగవానునిగూర్చి తెలిసికొనుటకు

శాస్త్రవచనమే ఆధారము. ఎందుచేతననగా అనుభవములు మాత్రమే యిందు క్రోడీకరింప బడినవి. పూర్వము చెప్పినట్లు శాస్త్రవచనములయందు విశ్వాసము కలుగుటకు మనలో కొంత పరిజ్ఞానమవసరము.

ఆత్మదర్శనము కేవలము స్వయంకృషితో కలుగునా లేక దైవానుగ్రహమువలన సంభవించునా అను సంశయము ప్రతియొక్కరికి కలుగును. దైవానుగ్రహ మున్నట్లయిన స్వయంకృషితో పనియేమి? లేక స్వయంకృషితో సర్వము సాధించుచుండగా ఈ దైవానుగ్రహ మెందులకు? అని ప్రశ్నించిన:-ప్రపంచవిషయములలో స్వయంకృషి మిక్కిలి తోడ్పడును. కాని స్వయంకృషికూడ జ్ఞానజనితము. అందుచే దైవానుగ్రహము లేనిదే జీవుడు విజ్ఞాని కాజాలడు. కేవలము దైవానుగ్రహముపై ఆధారపడినవాడుకూడ ముక్తిని పొందజాలడు. వ్యవసాయమున పంట పండించుటకు మనము భూమి దున్ని, విత్తు చల్లవలెను. వర్షము పడుట దైవానుగ్రహము. సాగుచేయనినాడు వర్షము పడినను లాభము లేదు. శ్రీరామకృష్ణులు ఒక ఉదాహరణము చెప్పెడివారు. మలయమారుతము వీచునపుడు వృక్షము లన్నియు గంధపువృక్షము లగును. కాని జిల్లేడు మొదలగు హీనజాతివృక్షములు యేవిధమైన మార్పును చెందక పూర్వమువలె నుండును. దైవానుగ్రహమనెడి మలయమారుతము వీచినపుడు దానిని గ్రహింపగల స్తోమత మనలో నుండుటకు గాను మనము సాధన చేయవలెను.

ఎంత కాల మీసాధన చేయవలెను? మనపై దైవకృప యున్నదా లేదా? అను ప్రశ్నలు మనలో ఉదయించును. నారదమహర్షి ఈ ప్రశ్నకీ విధముగ సమాధానము నొసంగిరి. 'ప్రకాశతే క్వాపి పాత్రే'. మెరుగు పెట్టిన గిన్నెయందు సూర్యుడు ప్రకాశించు చందమున సాధనతీవ్రతచే శుద్ధి నొందిన మనస్సులో దైవము ప్రకాశించును. దైవానుగ్రహము సంపాదించుటకు కాలనియమము లేదు. కొన్ని జన్మలు తీవ్రసాధన చేసినను లభింపక పోవచ్చును. కాని సాధకుడు నిరుత్సాహపడక తనసాధనలను కొనసాగింపవలెను. ఒకనాడు నారదమహర్షి తనసంచారములో ఇద్దరు యోగులను గాంచెను. వారు తీవ్రతపము నాచరించుచుండిరి. నారదమహర్షిని చూచి వా రానందమొందిరి. వారికి దైవదర్శన మెప్పుడు కలుగునో ఆనారాయణుని అడిగి తెలిసికొనవలసినదిగా నారదమహర్షిని వారు ప్రార్థించిరి. వారి ప్రార్థన విని వారి విన్నపములను నారాయణునికి విన్నవించి తిరిగి ఈయోగులను చూచుటకు నారదుడు వచ్చెను. వారుత్సాహముతో నారదుని కెదురేగి మావిన్నపములు విన్నవించితిరా యని యడిగిరి. అందులకు నారదుడు, మొదటివానికి మూడుజన్మల తరువాత రెండవవానికి చింతచెట్టుకు గల చింతాకు లన్ని జన్మల తరువాత మోక్షము కల్గు నని నారాయణుడు చెప్పె ననెను. ఇంకను మూడుజన్మలు తపస్సుచేయవలెనా యని మొదటి యోగి దిగాలు పడిపోయెను. కాని రెండవయోగి ఆనందముతో నృత్యము చేయుట మొదలిడెను. అతని ఆనందమునకు కారణము, ఈనాడు కాకపోయినను కొన్ని జన్మలకయినను మోక్షము కలుగునను గట్టినమ్మకమే. మనలో కూడ అట్టి గట్టినమ్మక ముండవలెను.

కోడిపిల్లకు తనగ్రుడ్డుపై పెంకును ఎప్పుడు బద్దలుకొట్టవలెనో తెలియును. మన మేవిధముగ బలవంతము చేసినను కోడి గ్రుడ్డును పగుల గొట్టదు. సమయమాసన్నమైనపుడు తనంతట తానే గ్రుడ్డుపెంకును చితుకకొట్టును. అప్పుడే

ఆరోగ్యవంతమైన కోడిపిల్ల బయటకు వచ్చును. తొందరపడి మనము బ్రద్దలుకొట్టిన అది చనిపోవును. ఇదే విధముగ జీవునకు ఎప్పుడు తన కృప చూపి మోక్ష మొసగవలెనో దేవునకు తెలియును. దానిగూర్చి తర్కించుట వివేకహీనము. 'న హి కళ్యాణకృత్ కశ్చిత్ దుర్గతిం తాత గచ్ఛతి' అని గీతలో చెప్పినట్లు మంచిపని చేయు మనకు వినాశనము నొందము.

పోతనామాత్యుడు భాగవతమున గజేంద్రమోక్షమునందు, జీవునిసాధనను దైవానుగ్రహమును కండ్లకుకట్టినటుల సృజించెను. జీవుడు తన సాధనవలన తనఅస్తిత్వమును గ్రహించును. ఈసాధన అహంకారమును పూర్తిగా నశింపజేయును. అప్పుడే జీవుడు శరణాగతుడు కాగలడు. గజేంద్రుడు జీవి. అతడు జలక్రీడలకై దిగిన కాసారము సంసారము. అందు నివసించు మొసలి అహంకారము. సంసారమునుజొచ్చిన మానవుడు తాను తత్త్వమున పరమాత్మ యని మఱచి, క్షణికానంద మొందుచు మమకారమనెడి మొసలిచే పట్టువడి, దరిచేరలేక దేవదేవుని శరణొందును. ఆ సమయముననే కరుణామయుడగు భగవానుడు ప్రత్యక్షమై విజ్ఞానమనెడి చక్రముచే అజ్ఞానమనెడి మొసలికంఠమును ఖండించి జీవుని రక్షించును. అంతదనుక మన ప్రయత్నము తప్పదు.

ఈవిషయమును శ్రీ తాళ్ళపాక అన్నమాచార్యులు ఎంత మనోహరముగ వర్ణించిరో చూడుడు.

పెట్టిన నీ వెలుగుదు పెనుదిక్కు-
జట్టిగా శ్రీహరి నీశరణు జొచ్చితిమి
కర్మమూలమైనట్టి కాయము మోచి నేను
కర్మము విడువబోతే కడుసంగతా
మర్మ మెఱిగిన నీవే మాయలఁ గట్టుండఁగాను
పేర్మి నే విడువబోతే విరియదాకట్టు
బంధమూలమైనట్టి ప్రపంచమందునుండి
బంధమున్ బాసేనంటేఁ బాసునా అది
అంధకారమైనట్టి అజ్ఞానాన దోసితివి.
అంధకారమున వెలుగరిసితేఁ గలదా
నిచ్చలు సంసారపు నీరధిలోన మునిఁగి
చొచ్చి వెళ్లి చేరే నంటే చోటు కలదా
యిచ్చట శ్రీవెంకటేశ యిహమందే పరమిచ్చి
అచ్చు మోపి యేలఁగా నేనన్నియుఁ దెలిసితి.

శ్రీ వేంకటేశ భక్తుడు శ్రీ అన్నమాచార్యులే ఈవిధముగ చెప్పగ మనము ధర్మపన్నాల నొప్పజెప్పుచు కాలమును వ్యర్థము చేయుట అవివేకము కాదా! దేవునికృప మనమీద నున్న దనుటకు మన ఈమానవజన్మయే నిదర్శనము. కనుక మనము నిరంతరకృషి చేసి ఆపరమాత్మలో ఐక్యము నొందెదముగాక.

ధర్మసాధనము

శ్రీ ఐనపర్తి వేంకటరావుగారు

"ఉసు ముండదె నూరేండ్లును
ఒడలుండదె పేర్మి నాగ సరసిజాక్షుడుక్
వడువున గొక్కెర యుండదె
కడు నిల పురుషార్థపరుడు గావలె సుమతీ."

ధర్మార్థకామమోక్షములు పురుషార్థములు. మనుజుడు వానిని సాధించుటయే పనిగా గడపవలయును.

తనకు ధర్మమైన ధర్మమును సాధించు ధర్మమును, పరధర్మముచే ప్రేరితమైన ధర్మమును జేపట్టక న్యాయమార్గమును దప్పక తన వృత్తిచే ధనము లార్జించుచు సర్వప్రాణులయందును దయగలిగి స్వజనులకు నతిథులకు నభ్యాగతులకు యాచకులకు వికలాంగులకు సాధువులకు ననాథులకు పతితులకు శునకచండాలాదులకు పశుపక్షి మృగ కీటకములకు దనయార్జనమును ప్రయత్నముగ బంచియిచ్చుచు జీవనోపాయమును సమర్థింపవలెను. ఎవ డిట్లు ప్రవర్తించు నతడు కాలుకాలున దుర్నడిపాలకు బలము దరిగి యుండలి సస్యము ఫలిపని విధముగ ననుభవమునం జేసి కర్మపరత్వమున విరక్తి క్రమంబున జనించి విముక్తిని గాంచుచును.

కావున గర్మతంత్రతమున నుపాయముగ దేహమును దనమేలుగోరి యెల్లవిధముల భద్రముగా జూడవలెను.

తన యన్వయమును దన దార్ఢ్యమును దానాకొన్నవేళలను బాటింపక యాహారమును దినగూడదు. అట్లు పాటింపక తినువాడు దినగూడనివానిగూడ మానక తినును. అటివాడొక్కొక్కవేళ మితిమీరి తినును. ఆ నియమరహితు డవసరముగాని వేళల నుపవసించి తన దేహము, నందలిజీవుని, ఈశ్వరుని శోషిల్ల జేయును. శక్తిమైన, సుగంధినైన సుడుకుదైన గంభీరమైన రహితమైనదైన నాదమువు లొకటి కొకటి సంఘటింపు నైన శక్తి పతను పరిపాలింపక తిని నిన్నదలు క్రమమును మరల దినుచు, పగటివేళల నిద్రించుచు, తఱచు స్త్రీవ్యసనమునకు జొచ్చుదును, పరిశ్రమలయందు దనపటిమ యెల్లని కష్టమును జేసి యాయాసంపడును. ఇవ్విధానములచే దేహమున కున్న బిగువు సడలును. ఇట్లయి దేహమున తెవులు పుట్టించును. పైత్యవికారములు రేగి దేహము నంచి ప్రాణము లను వెడలదఱుమును. శ్లేష్మము పెరిగి యవయవములందున్న చైతన్యము సన్నగిలును. శ్లేష్మము దేహములోని యవకాశములను జప్పుడుగాకుండ గప్పును, గుత్తుకను నడ్డపడును, తప్పించుకొని యూర్పులను సంచరింపనీయక యవరోధమును గలిగించును, ఎగూర్పు పుట్టును. అంత, జీవుడు నిలువనోపక, యూర్ధ్వరుడై వహింపగా దేహమునుండి వెడలిపోవును.

దేహములో నూర్పు జరించుచున్న నింద్రియములు విషయములయందు వర్తించు చాతుర్యమును బొందుచున్నవి. ఊర్పులకు శ్లేష్మ మడ్డపడుటచే నింద్రియములు దమశక్తులను గోల్పోయి దేహము చేష్టలుడుగును.

దేహమునందూర్పు క్రమముగ దిరుగకున్న నంగములయందు వాయువ్యాప్తి సమము దప్పి క్రొవ్వు పెఱచి నొప్పును దెవులును బుట్టించును. అంతట సంధులబిగి దప్పి చలనములేక వాయువెక్కడి దక్కడ పేరుకొని దేహమును గట్టెను జేసి జీవుని వెడలనడుపును.

వాయువ్యాప్తి సమముగ నున్న కాదును, కాలుసేతులు ముడుప వశమగును, జాపవశమగును. ఈలీలలు వాయుమార్గము

లను గఫము నిరోధింపకున్న జెల్లును. వాయు మార్గములు మేలుగ లేకున్న యా లీలల మేలును లేదు. మనస్సును వాయువును గూడి యీశ్వరునివలన వాక్కు పలుకును. ఇట్లు తక్కుచేష్టలును సంధనము లగును. కావున వాతపిత్తశ్లేష్మములు విషమములై దేహము వ్యాధిగ్రస్తము గాకయుండ జాగ్రత్త బూనవలయు

వాతపిత్తకఫములు దేహము నావేశించినట్లు సత్త్వము రజస్సు తమస్సు నను ప్రకృతి గుణములు జీవు నావేశించును.

వ్యాధి శారీరము మానసికము నన రెండు తెఱగులు.

వాతపిత్తకఫములు సమములై యున్నప్పుడు మనుజుడు స్వస్థత గలిగి యుండి తన వృత్తియందు బడలిక లేక ప్రవర్తింప గల్గును. అవి మూడుగాని యొక్కటిగాని వికృతిబొందినప్పుడు శరీరవ్యాధి గలుగును.

సత్త్వరజస్తమోగుణములు సమత్వమును బొందియున్నప్పుడు మన స్సేకాగ్రముగనుండి తనధర్మమును సక్రమముగ నవలంబింపగలుగును. ఆ గుణములు విషమత్వము బొంది యున్నప్పుడు మనోవ్యాధి గలుగును. అప్పుడు మనస్సున కొకనిశ్చయము లేక తగవు మాలి యుండును.

వికృతి వాతాదులందు గలిగినప్పుడు సత్త్వాదులందును, సత్త్వాదులందు గలిగినప్పుడు వాతాదులందును గలుగును. శరీరము వ్యాధిగ్రస్తమైన మనస్సుగూడ వ్యాధిగ్రస్తమగును. మనస్సు వ్యాధిగ్రస్తమైన శరీరముగూడ వ్యాధిగ్రస్తమగును. వ్యాధి రెంటను బుట్టును గాని యొకట విడిచి యొకట బుట్టదు.

సత్త్వాదులును వాతాదులును విపరీతములైనప్పుడు ప్రయత్నమున సమత్వమును బూనవలయు. అట్లు గాక కలక నొందినయెడల దనధర్మము నప్పజరించి చెడిపోవును.

కలకాలము దుఃఖ ముండదు. కలకగక, యోర్చిన నది యంతరించి పట్టును. సుఖముగూడ నిత్యముగ నుండదు. సుఖములు గలిగినవేళల బొంగక దుఃఖములు వాటిల్లిన వికారము నొందక యుండగ సమబుద్ధిని గోల్పోక వానిని గడపబెట్టవలయును.

సుఖదుఃఖములందు వికృతి నొందక సమముగ నుండువాడు మనోవ్యాధి దలపున దిడికొని క్రుంగడు. ప్రకృతిగుణము కుపము డగుచో నవి యసుఖములగు నానాజన్మములను గలుగజేయును. సర్వవిషయములకు ప్రకృతి గుణములు గారణములు. అవి జీవునకు దేహమునందు మోహమును బుట్టించును. జీవుడు దేహమునకంటె బరుడు, కర్మములకు దాను కర్త కాడు. అయినను, మోహమున దాను దేహమాత్రుడ ననీ యభిమానించి ప్రజీవుల యంతరము నెఱుగడు. ఆ యభిమానిని దమోగుణకార్యమైన మోహము బంధించి, జీవనవిధులను గౌరవింపక యిష్టానుసారము జీవించు సోమరిని జేయును. ఆ యపోహాలో నతం డేదో తిని నిద్ర మరుగును. అది వానికి శరీరమున దెవులు దెచ్చును, మనస్సు జెఱచును. ఒక కారణము లేనట్టియు గొఱగానట్టియు నీచవిషయము నదియే సర్వము ననెడి ప్రవృత్తియు, నధర్మమును ధర్మముగ జేపట్టు మందబుద్ధియు, నిద్రయు, భయమును, నిరుత్సాహమును, మదమును, దామసగుణము సమత దప్పి వృద్ధిజెందుటచే బుట్టును.

దేహము దా నని యభిమానింపని బుద్ధి గలిగియుండువాడు ప్రకృతిగుణకార్యములకు వికృతినొందనివాడు. జ్ఞానప్రకాశము సత్త్వ గుణమువలన, కర్మలయందు ప్రవర్తించుట

రజోగుణమువలన, మోహాదులు తమోగుణము వలన రూపొందును. అవి రూపొందినపుడును, కలుగక మానినపుడు నవి వదలిపోవలయు నని కాని ప్రాప్తింపవలయు నని కాని యారాటపడక యుదాసీనముగ నుండువాడు ధీరుడు. ఎల్ల విషయములకు ప్రకృతిగుణములు కర్తలని తెలిసి యతడు క్రుంగక పొంగక సముడై యుండును.

దేహమున వ్యాధి జనించి సత్త్వాదిగుణములు విషమములు గాగా, స్వస్థతనుండి మనస్సును జెదరనీయని వాడగుటచే నా ధీరుడప్పుడు మనోవ్యాధికి గురి కాడు, మానసికముగ వికృతి లేనప్పుడు శరీరవ్యాధియు నుపశమించును.

త్రిగుణమయమైన ప్రకృతి దైవమాయ. తన హితమును గోరుకొనువాడు దైవమునే శరణుజొచ్చిన మోహము నెడి విషయాను రాగము మాని సత్త్వరజస్తమసులు విషమములు గావు. అట్టివానికి సాత్త్వికాహారవిహారములు ప్రియమై వాని దేహము ధర్మమునకు సాధనమే యగు. వానికి దేహాభిమానము లేదు. కనుక గర్మబంధ ముండదు. ప్రకృతి గుణములకు వశుడు గానివాడగుటచే దేహావసానమున మరల బుట్టడు, పురుషార్థములలో బరమార్థమైన శపదమును జెందును. ఇట్లు దేహము పురుషార్థసాధనము కాగలుగును.

ధర్మకర్మమును మనస్సు సంకల్పింపగా నాచరణవిధానమును వాక్కు రూపింపగా క్రియమాణమునకు దేహామే సాధనము.

వార్తలు - విశేషాలు

వివేకానందకాలేజి – మద్రాసు 4.

రజతోత్సవము

శీలముపై పారమార్థికపరతపై, భారతీయ సంస్కృతిపై నాధారపడిన చక్కని విద్యను వ్యాపింపజేయవలసిన అక్కఱను గుర్తించిన మదరాసు మైలాపురస్థులైన ఉదారమహాజనులు రామకృష్ణమిషనువారి ఆధ్వర్యమున 1946 లో ప్రారంభించిన కాలేజీ వివేకానంద కాలేజి. ఇరువదియైదేండ్ల పరిసమాప్తికి లాంఛనముగా ఆ కాలేజివారు 1971 వ సంవత్సరం సెప్టెంబరు నెలలో మూడుదినాలపాటు రజతోత్సవం జరుపుకున్నారు.

1971 వ సంవత్సరం సెప్టెంబరునెల 11–వ తేదినాడు రాష్ట్రపతి మాన్యశ్రీ వరాహగిరి వేంకటగిరిగారు మూడుదినాల రజతోత్సవ కార్యక్రమానికి ప్రారంభం చేశారు. ఉపాధ్యాయులున్నూ, విద్యార్థులున్నూ ప్రాతవిద్యార్థుల సహకారంతో ఈమహోత్సవానికి విస్తారమైన సన్నాహాలు చేశారు. దీపతోరణాలం కృతమైన కాలేజిఆవరణం అక్షరాలా 'విద్యామందిరం' (టెంపుల్ ఆఫ్ లెర్నింగ్) అన దగి వెలుగొందింది.

వచ్చిన వెంటనే మాన్యశ్రీ వరాహగిరి వేంకటగిరి గారికి కళాశాలాధికారపరిషత్తువారు యథోచితములైన మర్యాదలుచేశారు. ఎన్సీసీ వారి ప్రణతులు లందుకొన్న తర్వాత శ్రీ చిన్న మౌలానాసాహేబు వర్గంవారి నాదస్వరంతో పూర్ణకుంభంతోడి స్వాగతోపచారం చిత్తగించి, రాష్ట్రపతిగారు వేదికపై ఆసన మలంకరించారు. పందిరిలో దాదాపు ఐదువేలమంది సభ్యులు సమావేశ మయ్యారు. వేదికపై స్వలంకృతములైన శ్రీరామకృష్ణపరమహంస

శ్రీవివేకానందస్వాముల పెద్ద చిత్ర పటాలు ప్రతిష్ఠింపబడి యుండినవి.

రజతోత్సవప్రారంభ సమావేశం కాలేజి వారి ప్రార్థనశ్లోకాల అనుసంధానంతో ఆరంభమైంది. శ్రీరామకృష్ణసంఘాధ్యక్షులనుండి సర్వకార్యకర్తిస్వాములవారినుండి విద్యారంగ ప్రముఖుల నుండి వచ్చిన సందేశాలు చదువబడ్డాయి. కాలేజి నిర్వాహక పరిషత్కార్యదర్శియూ, విద్యార్థిసమితి అధ్యక్షులున్నూ కళాశాలాధ్యక్షులున్నూ, సదస్యులకు స్వాగతం పల్కారు. తర్వాత సభాధ్యక్షులైన శ్రీమత్కైలాసానంద స్వాములు ఆశీర్వచనంగళోపన్యాసం కావించి శ్రీ వివేకానందస్వామి నిర్దేశించిన మార్గంలో ఈ కాలేజి మేలొందవలె అని పెంపొందవలె అని ఆశాసించారు.

తమిళనాడు గవర్నరు మాన్యశ్రీ కె. కె. షా గారు తమ తొలిప్రసంగంలో -"భారతీయుల శాశ్వతంగా వెల్గుచుండ జేయడానికి విద్యారంగంలో ప్రవక్త శ్రీ వివేకానంద స్వామి భావించిన విధానాన్ని మనం అనుసరించడం ఎంతైనా అవసరం—అన్నారు.

భారతరాష్ట్రపతిగారి ఉపన్యాసాన్ని శ్రోతలు ఏకమనస్కులై ఆలకించారు. ఆ ఉపన్యాససారాంశం ఇది. ఉపాధ్యాయులున్నూ ప్రజలున్నూ విద్యార్థి బృందమును చేరదీయాలి, వారికి తాము తోడ్పడ గల రీతులను సాధనాలను సమాలోచించాలి. ప్రజలకునిజమైన విద్య ఎంతముఖ్యమో నిరూపించడానికి ఆయన శ్రీ వివేకానందస్వాముల జీవితచరిత్రంలోంచి పెక్కు సందర్భాలను ఉదాహరించారు. కళాశాలా బృహత్సభాభవనానికి రాష్ట్రపతిగారు శంకుస్థాపనం చేశారు. రజతోత్సవపరిషత్కార్యదర్శి శ్రీ ఎస్. వేంకటరామనుగారి వందనోపచారంతో ప్రథమదిన కార్యక్రమం సమాప్తమైంది.

రెండవనాటి (12-9-71) సభకు మదరాసు రామకృష్ణమఠాధ్యక్షులైన శ్రీమత్తపస్యానంద స్వాములు ఆధ్యక్ష్యం వహించారు. 'రజతోత్సవోపన్యాసా'న్ని తమిళనాడు విద్యామంత్రి మాన్యశ్రీ వి. ఆర్. నెడుమ్ శెళియనుగారు కావించారు. హాస్యరసమత్కారభరితమైన వారి అనర్గళోపన్యాసంలో "రాష్ట్రధనంలో అధికభాగం విద్యకై యే వ్యయమవుతూ ఉండినప్పటికీ, విద్యారంగంలో మనం చాలా వెనుకబడి ఉన్నాం. కాబట్టి అందు మనం ఓపికతో పరిశ్రమించాలి" అని వాక్రుచ్చారు. రజతోత్సవసందర్భాన కాలేజివారు నగరవివిధకళాశాలావిద్యార్థులకు జరిపిన వక్తృత్వప్రముఖములైన పోటీలలో గెలుపొందినవారికి మంత్రిగారు బహుమతులను పంచిపెట్టారు. విద్యార్థులు ఒక గంటసేపు వినోదకార్యక్రమాలు ప్రదర్శించారు. అంతతో రెండోనాటి కార్యక్రమం ముగిసింది.

తుదిదినం మూడోదినం. (13-9-1971) ప్రొద్దున రెండువేలమంది దరిద్రనారాయణులకు సమృద్ధమైన అన్నసంతర్పణం కావింపబడింది. అందు విద్యార్థులూ, ఉపాధ్యాయులూ హాస్టలుద్యోగులూ శ్రద్ధతో పాల్గొన్నారు. సాయంకాలం వివేకానంద కళాశాల పురావిద్యార్థిసమావేశం. ఆ కాలేజి పుట్టిననాటినుండి దాని నిర్వాహకపరిషత్తుకు అధ్యక్షులుగా ఉండినశ్రీమత్కైలాసానందస్వాములవారు సభాధ్యక్ష్యం వహించారు. కాలేజి ప్రారంభదినాల చరిత్రను, ప్రారంభికులు పడ్డ శ్రమను స్వానుభవాలను స్వామివారు వివరించారు. తర్వాత ఈ కళాశాలకు మాజీఅధ్యక్షులైన శ్రీ టి. ఆర్. రాఘవశాస్త్రిగారున్నూ, శ్రీ టి. ఎల్. శేషాద్రి గారున్నూ ప్రసంగించారు. పూర్వం ఈ కళా

శాలలో చదివి యిప్పుడు గొప్ప పదవులలో ఉంటుండే కొందఱు 'మమ్ములను తీర్చి దిద్దిన కళాశాల ఇది. మమ్ములను మానవులనుగా రూపొందించిన విద్యను మేమీ కళాశాలలో అధికరించాం' అని ప్రస్తుతించారు.

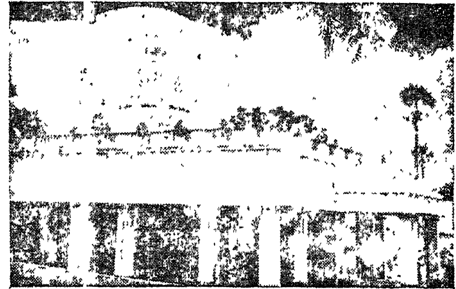
ఈ కళాశాల ప్రాతవిద్యార్థియు ప్రస్తుతం తమిళ దేశంలో సుప్రసిద్ధ హాస్యనటుడున్నూ 'తుగ్లక్' తమిళ పత్రికా సంపాదకుడున్నూ అగు శ్రీ 'చో' (రామస్వామి) హాస్యనాటికాదృశ్యాలను కొన్నిటిని ప్రదర్శించి సదస్యులకు వినోదం కూర్చాడు.

ఈ మహోత్సవస దర్భాన కళాశాలవారు 'కళాశాస్త్రవస్తుప్రదర్శనము' నొకదానిని ఏర్పఱచారు. అది సెప్టెంబరు 12-వ తేదినుండి నాల్గుదినాలు జరిగింది. ప్రదర్శనార్థం అమర్చబడ్డ కొట్లసంఖ్య దాదాపు 60.

ఈ మహోత్సవంలో విద్యార్థులూ ఉపాధ్యాయులూ వహించిన ఉత్సాహం అద్వితీయం ప్రతిఅంశమూ చాల చక్కగాను విద్యాపాదకంగాను పొందుపఱచబడింది. కళాశాలాభివృద్ధి, స్వదేశవిదేశాలలోను ముఖ్యంగా మద్రాసులోను రామకృష్ణమిషనువారి కార్యప్రణాళికలు - ఇవి పట్టికల చిత్రాలద్వారా చక్కగా రంజకంగా ప్రదర్శింపబడ్డాయి.

గుంటూరులో శ్రీరామకృష్ణునిగుడికి సంప్రోక్షణ

గుంటూరు నగరంపాలెంలో శ్రీరామకృష్ణ సమితివారు నిర్మించిన శ్రీరామకృష్ణపరమహంస దేవస్థానానికి 13-11-71-వ తేదినాడు బేలూరుమఠ రామకృష్ణమిషను శారదాపీఠములైన శ్రీమచ్ఛుద్ధసత్త్వానందస్వాములవారు సంప్రోక్షణ కార్యం నిర్వర్తించారు. నాదస్వర మంగళవాద్యంతో వేదపారాయణంతో భజన సంకీర్తనలతో శ్రీ శుద్ధసత్త్వానందస్వాములున్నూ శ్రీ నాగేశానందస్వాములున్నూ శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వాములున్నూ శ్రీరామకృష్ణభగవానునియొక్క మాతృశ్రీశారదాదేవియొక్క శ్రీ వివేకానందస్వాములయొక్క చిత్రపటములను ఊరేగింపుగా తెచ్చి గుడిలో

శ్రీ రామకృష్ణమందిరం, గుంటూరు

ప్రతిష్ఠించారు. తర్వాత షోడశోపచార పూజలను హోమము నిర్వర్తించబడ్డాయి. అత్యధిక సంఖ్యలో సమావిష్టులైన భక్తులకు ప్రసాదవినియోగం జరిగింది.

సాయంకాలం పౌరమహాసభ సమావేశమైంది. గుంటూరుకలెక్టరు శ్రీ కె. జయభారత రెడ్డిగారు అధ్యక్షపీఠం అలంకరించారు. శ్రీమచ్ఛుద్ధసత్త్వానందస్వామిగారు ఇంగ్లీషులోనూ రాజమండ్రి శ్రీమతి వివేకానందదేవిగారు తెలుగులోనూ ఉపన్యసించారు. మఱుదినం దరిద్రనారాయణసంతర్పణ, దాదాపు 1500 మంది పేదలకు భోజనం పెట్టబడింది. సాయంకాలం 5-30 గంటలకు మళ్ళీ పౌరసభ. అందు వేదాంతకేసరిపత్రికాసంపాదకులైన శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వాములున్నూ, రాజమండ్రి రామకృష్ణమఠాధ్యక్షులైన శ్రీ నాగేశానంద

స్వాములున్నూ, శ్రీ రామకృష్ణుని గూర్చి, శ్రీరామకృష్ణోపన్యాసము గూర్చి ఉపన్యసించారు. 'వారి' హరికథా కాలక్షేపంతో నాటి కార్యక్రమం సమాప్తమైంది.

గుంటూరు శ్రీరామకృష్ణ సమితి 1968 లో ప్రారంభింపబడింది. అది రిజిష్టరు చేయబడిన సమితి. ప్రజలలో ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధమును కలిగించుటకు ఈ సమితి చక్కని కృషి చేస్తుంది. సమితి కార్యక్రమాలను శ్రద్ధతో నిర్వహిస్తున్న శ్రద్ధాళువులు భక్తులు ఎందరో యూ ప్రశంసార్హులు. ముఖ్యంగా సమితి కోశాధికారియైన డాక్టరు రామదాసు గారున్నూ కార్యదర్శియగు శ్రీ గాదె అంకయ్యగారున్నూ చేసిన సేవ ప్రత్యేకంగా ఉదాహరణార్హం. సమితివారు ప్రచురించిన యొక చిన్న నివేదిక వల్ల వారి కార్యక్రమాల వివరాలు అక్కడి ఆర్థిక స్థితిగతులు విశదమవుతాయి. గుంటూరు పౌరమహాజనులు చేయగల సహకారాలకు సహాయాలకు ఈ సమితి ఎంతైనా అర్హమైంది.

గీతా గ్రంథాలయం, మలక్పేటకాలనీ, హైదరాబాదు

గ్రంథాలయంవారి ఆధ్వర్యాన శ్రీ రామాయణోపన్యాసములు కావించిన గీతావ్యాస శ్రీ శిష్టా సుబ్బారావుగారికి సన్మానం జరుపుటకై మలకపేట గవర్నమెంట్ కాలని రిక్రియేషను క్లబ్బులో 10-11-71 వ తేది నాడు సాయంకాలం 6 గంటలకు పౌరసభ సమావేశమైనది. రిటైర్డు ఐ. సి. యస్. ఆఫీసరగు శ్రీ కె. ఆర్. అనంతరామన్ గారు సభాధ్యక్ష్యం వహించారు. సంయుక్త కార్యదర్శి శ్రీ వి. సూర్యనారాయణ గారు స్వాగతం పలికారు. సమాచార పౌర సంబంధ శాఖోపసంచాలకులు శ్రీ కప్పగంతుల లక్ష్మణ శాస్త్రిగారు రామాయణాని కున్న సార్వకాలికమగు విలువను గూర్చి ఉపన్యసించారు. శ్రీ సుబ్బారావు దంపతులకు నూతన వస్త్రములు, శ్రీ సుబ్బారావుగారికి 558 రూపాయలు పరితోషికం సమర్పింపబడినవి. కార్యదర్శి శ్రీ వై. విశ్వనాథంగారి వందనసమర్పణంతో సభా కార్యక్రమం ముగిసింది.

10-వ శ్రీ హరేరామ నామకోటి పూజా మహోత్సవములు

తూర్పుగోదావరిజిల్లా కోరుకొండ హరేరామ నగరులో శ్రీ లక్ష్మీనృసింహ క్షేత్రమున హరేరామ భజన భక్తసమాజంవారు 20-10-71 నుండి 18-11-71 వరకు కార్తికమాసం పూర్తిగా ఈ వార్షికోత్సవాలు జరిపారు. పూజ అన్నదానం ఉపన్యాసాలు సంకీర్తనలు మున్నగు కార్యక్రమాలు అమోఘంగా నెరవేరినవి. కార్యక్రమంలో అన్వయించిన ప్రముఖవక్తలు బ్రహ్మశ్రీ కుందుర్తి వేంకటనరసయ్య పాకయాజిగారు (నామప్రయాగ, బుద్ధాం), శ్రీమాన్ సుదర్శనభట్ట అయ్యవార్లంగారు (కోరుకొండ), శ్రీమాన్ ముక్కూరు తిట్టా లక్ష్మీనరసింహాచార్యస్వామివారు (విజయవాడ) శ్రీమాన్ శ్రీభాష్యం అప్పలాచార్యస్వామివారు M. A. (విశాఖపట్నం), బ్రహ్మశ్రీ వాజపేయయాజుల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు (రాజమండ్రి) - మొదలగువారు. సుమారు రెండువేల మంది దరిద్రనారాయణులకు, వెయ్యిమంది సేవార్థులకు అన్నసంతర్పణమూ, 50 మంది సాధువులకు వికలాంగులకు వస్త్రదానము జరుపబడినవి. సమాజవ్యవస్థాపకులైన శ్రీ కపిలవాయి సుబ్బారావుగారు అందరికీ కృతజ్ఞతాభివందనాలు సమర్పించారు.

గ్రంథపరిచయం

సుమాంజలి

రచయితయు ప్రాప్తిస్థానమున్నూ: మేకా సుధాకరరావు, మేకావారి వీధి, పిఠాపురం, తూర్పుగోదావరిజిల్లా, చిన్నసైజు పుటలు-28 వెల తెలుపబడలేదు.

పుస్తకంలో 16-వ పుటలో భక్తుని హృదంతరాళంనుండి పరమాత్మకై అప్రతిహతంగా పారచే 'ప్రేమవాహిని' అను పంక్తి ఉంది. నిజంగా అదే ఈ గ్రంథస్వరూపానికి ప్రతిపాదనం. ఇదొక ప్రేమవాహిని 'భక్తిః శృంగారవృత్త్యా పరిణమతి మానేః' అన్నట్లు భగవద్విషయకకామంగా ఉత్కృష్టరూపం దాల్చిన భక్తి. ఇది పొంగులువారుతుంది. ఈవాహిని కుత్పత్తిస్థానం భక్తునిహృదయం. హృదయప్రభవమైన వాక్యరాశి మాధుర్యం అనుభవైకవేద్యమే కాని వర్ణనలచే బోధ్యం కాదు. ఈ వాహినికి గంతవ్యం పరమాత్మ. కాబట్టి తియ్యగా ఉంటూనే రోగం నయం చేసే మందులాగ—ఇది తన తీయుతీయదనములచే మనలను ఓలలార్చుతూనే జన్మసఫలతను సమకూరుస్తుంది. పద్యాలనన్నింటి హృద్యంగా గద్యబహుళమైన యీపుస్తకాన్ని తెప్పించుకొనే జాగు ఓర్చుకోగలంతకు మీ కుతూహలాన్ని తీర్పగల యీ సీసాన్ని ఆస్వాదించండి—

పరువుపరువున బోయి పన్నీరు తెచ్చి
భవదీయపాదము ల్పట్టి కడిగి
చల్లగా తనువంత చందనాలు అలంది
పుష్పాలతో నీకు పూజ సలిపి
ఫలములు గొనివచ్చి బలిమిని తినిపించి
ప్రేమ దాపగ లేక యేమొ పలికి
మధురపానీయంబు అధరాని కందించి
విరజాజిసుంటీల వీచుచుండ
పచ్చకర్పూరాది పరిమళద్రవ్యాల
తాంబూలమును నొసగి తల నిమురుచు
మూగను నను జూచి మురిసిపోవుచు నెంతో
నవ్వేడి నిను జూచి నవ్వుచుండి
ధన్యమాయెను బ్రతుకంచు దలచుచుండ
తలపుతలుపులు తెఱచుక తరలి పోయి
ఆశతోపాటు ననుగూడ నవని గూల్చ
ఆటగా దోచినా నీకు, ఆర్ద్రహృదయ?

జీవవిచారము

రచయితయు ప్రాప్తిస్థానమున్నూ ఉభయభాషాప్రవీణ, వేదాంతపారీణ - కవిశేఖర - విద్యానాథ-కవితామహేశ్వర శ్రీ మిన్నికంటి గురునాథశర్మగారు. బ్రాడీపేట 5-వ లైను, 15-వ అడ్డరోడ్డు గుంటూరు. క్రౌనుసైజు పుటలు 182, వెల 3 రూపాయలు.

వేదాంతశాస్త్రసర్వస్వం "బ్రహ్మ సత్యం, జగన్మిథ్యా, జీవో బ్రహ్మైవ నాపరః" అను శ్లోకార్థంలో ఇమిడి ఉందనడం ప్రసిద్ధం కదా. జీవస్వరూపాన్ని గూర్చి వక్తవ్య జ్ఞాతవ్య విషయాలన్నీ ఇందు ఇరవైశీర్షికల క్రింద సప్రమాణంగా చర్చింపబడ్డాయి. ఇందలి ఫణితిలో సంక్షేపమునకు సామగ్ర్యమునకు సారళ్యమునకు గాంభీర్యమునకు కుదిరి ఉండు పొత్తు స్పృహణీయమైనది. ప్రతిపాద్యవిషయంలో రచయితకున్న అధికారాన్ని ప్రత్యక్షరంలోనూ ప్రతిఫలింపజేస్తున్న ఈ గ్రంథానికి స్వాగతం.

ప్రభాకర్

శ్రీ వివేకానందస్వాముల 110 వ జయంతితిథిపూజ : 7-1-1972

బహిరంగోత్సవ పౌరసభ : 9-1-1972

శారదా ప్రసంగములు

అనువాదకులు :

కీ. శే. వెదురుమూడి వేంకటకృష్ణరావుగారు, బి. ఏ.

శ్రీ రామకృష్ణుని సహధర్మచారిణియు, ఆదర్శసతియు, ఆదర్శయోగినియు, ఆదర్శ మాతయు నగు శ్రీ శారదాదేవి భక్తులతో నొనర్చిన దివ్యసంభాషణలు! తేట తెనుగున రచింపబడియున్నవి.

346 పుటలు (తృతీయ ముద్రణము) వెల : రూ. 3-00

అనుష్ఠాన వేదాంతము

అనువాదకులు : కీ॥ శే॥ తత్త్వానందస్వాములవారు

ప్రపంచమున వివిధరంగములందు విహరించువారికి వేదాంతమెట్టుల అనుష్ఠాన యోగ్యమో కండ్లకుగట్టినట్టుల శ్రీ వివేకానందస్వాములవారీ యుపన్యాసములందు స్పష్టీకరించి యున్నారు.

(129+6 పుటలు) తృతీయ ముద్రణము వెల : రూ. 1-25

నూతన ముద్రణము ! ఇప్పుడే వెలువడినది ! !

"భారత యువ జనులారా!"

అనువాదకులు :

కీ. శే. తత్త్వానందస్వాములవారు

భారతయువజనులను ప్రబోధించి శ్రీ వివేకానందస్వాములవారొసగిన ఉపన్యాసముల సంపుటీకరణము! ఒక్కొక్క ఉపన్యాసము భావగాంభీర్యము గలిగి యలరారుచున్నది.

274 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము ! వెల : రూ. 3-00

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు — అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారీ యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు   రెండవ కూర్పు   వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము!   ఇప్పుడే వెలువడినది!

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు)   ఆఱవ కూర్పు   వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు—అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారీ యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు | రెండవ కూర్పు | వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము। | ఇప్పుడే వెలువడినది।

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) | ఆఱవ కూర్పు | వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు–4

ంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :
కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు — అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారీ యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు　　రెండవ కూర్పు　　వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము!　　ఇప్పుడే వెలువడినది!

రాజయోగము

అనువాదకులు :
శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు)　　ఆఱవ కూర్పు　　వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు — అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారీ యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు | రెండవ కూర్పు | వెల: రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము। ఇప్పుడే వెలువడినది।

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) | ఆఱవ కూర్పు | వెల: రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు–4

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. శాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు–21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.

శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,

శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు—అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారీ యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు　　రెండవ కూర్పు　　వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము।　　ఇప్పుడే వెలువడినది।

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు)　　ఆఱవ కూర్పు　　వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.

శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు–21) న ముద్రింపబడి,

శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు — అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారీ యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు   రెండవ కూర్పు   వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము !   ఇప్పుడే వెలువడినది !

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు)   ఆఱవ కూర్పు   వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు— అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారీ యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు | రెండవ కూర్పు | వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము। | ఇప్పుడే వెలువడినది।

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) | ఆఱవ కూర్పు | వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.